

و چیزهای دیگر است. در گفتار صداقت داشته و مورد اعتماد بود. این کتابها از اوست: کتاب مقتل الحسين بن علی (علیهم السلام). کتاب وقعة صفین. کتاب الجمل. کتاب الحرة. کتاب مقتل امیر المؤمنین (علی‌عیله‌السلام). کتاب التوابین و عین الورده^۱. کتاب الاجواد. کتاب المدخلین.

بخط ابن کوفی، نام گروهی را بدست آوردیم

که ذکر شان را بعد موکول داشته بودم

(و آنان)

خراس بن اسماعیل شبیانی (عجلی)، مکنی با بو و عرا^۲، که محمد بن سائب کلبی از وی آموخته، ویکی از نسابان بود، و از کتابهای اوست: کتاب اخبار ربیعه و انسابها.

ابن زباله

از اخباریان، و نسابان، و این کتابها از اوست: کتاب المدینه و اخبارها^۳ (کتاب الشعراء. کتاب الالقب).

عبدالله بن ابوسعید وراق

از اخباریان و نسابان و راویان اشعار بود. و این کتابها از اوست: کتاب العربیه.

کتاب الایمان والدعاء والدواهی. کتاب المدینه و اخبارها. کتاب الشعراء. کتاب الالقب.^۴.

نصری^۵

حسن بن میمون، از بنی نصر بن قعین، که محمد بن نطاح ازوی روایت کرده، و این کتابها از اوست: کتاب الدوّلة. کتاب المائز.

۱- ف (الثواب بین و عرورده).

۲- ف (بابی رعش).

۳- ف (اخبار المدینه).

۴- ظاهراً این سه کتاب همانست که از تالیفات

ابن زباله است.

۵- ف (البصری).

خالد بن خداش

بن عجلان ، مکنی با بوهیثم ، برده خاندان مهلب بن ابو صفره ، و در سال دویست و پیست و سه وفات یافت . این کتابها از اوست : کتاب الا زارقه و حروب المهلب . کتاب اخبار آل المهلب .

ابن عابد

جز این درباره او چیزی ندانیم . و از کتابهای اوست : کتاب الملوك و اخبار الامم .

مغیره

بن محمد مهلبی . و از کتابهای اوست : کتاب مناکح (آل) المهلب .

ابن غنام کلابی

(نامش ...) از کوفیانی است که در روزگار ابن کناه بود و با او سرگذشتگانی داشت . این کتابها از اوست : کتاب النسب^۱ ، کتاب الملح .

ابو منعم

(نامش ...) و از کتابهای اوست : کتاب طبقات الشعرا .

خثعمی

نامش محمد بن عبدالله . یا ، عبدالله بن محمد . از کتابهای اوست : کتاب الشعراء - والشعراء .

منجوف سدوسی

و از کتابهای اوست : کتاب العزل^۲ . و از فرزندان او ، غنویه سدوسی است که نامش عبید الله^۳ بن فضل بن سفیان بن منجوف ، و مکنی با بو محمد از اخباریانی بود که از ابو عبیده روایت مینمود ، و بعد از سال دویست در گذشت . از کتابهای اوست : کتاب المائر والانساب والایام .

۱- ف (النسب) .

۲- ف (العزل) .

۳- ف (عبدالله) .

ولید بن مسلم

از صاحبان سیر و احداث . و از کتابهای اوست : کتاب المغازی .

فاکری

(و او ...) . از کتابهای اوست : کتاب مکة و اخبارها فی الجahلیة والاسلام .

یزید، بن محمد هریلبی

از شاعرانی است که ذکر ش خواهد آمد . و از کتابهای اوست : کتاب المهلب و اخباره و اخبار ولده .

ابو اسحاق

اسماعیل بن عیسی عطار ، از مردم بغداد ، و صاحبان سیر ، که حسن بن علویه قطان^۱ از وی روایت کرده است ، این کتابها از اوست : کتاب المبتداء . کتاب حفر زمزم . کتاب الردة . کتاب الفتوح . کتاب الجمل . کتاب صفين . کتاب الالویه . کتاب الفتن .

ابن ابو طیفور

ناہش محمد بن احمد جرجانی ، از مردم جرجان ، و از کتابهای اوست : کتاب ابواب الخلفاء و مرادش آن کسانی است که خلفاء با آنها مأنوس ، و طرف مشورت و کمک فکری بوده‌اند .

ابن تمام دهقان

ابوالحسن^۲ محمد بن فضل بن علی بن تمام دهقان ، کوفی ، و از کتابهای اوست : کتاب فضائل الكوفة .

ابوحسان زیادی

ابوحسان حسن بن عثمان زیادی ، از هیثم بن عدی و دیگران روایت می‌نمود ، و قاضی با فضل ، وادیب با سخاوت و بخششی بود . کتابهای تألیف کرده یا برایش تألیف کرده‌اند .

۱- ف (العطار) . ۲- ف (ابوالحسین) .

کتابخانه بزرگ و خوبی داشت. واژ مردمان آموخت. وفات در سال دویست و چهل و سه در همان روزی اتفاق افتاده که حسن بن علی بن ابوجعد وفات یافت، و هشتاد و نه سال و چند ماه از عمرش گذشته بود، این کتابها از اوست: کتاب مغازی عروة بن الزبیر . کتاب طبقات الشعرا . کتاب القاب الشعرا . کتاب الاباء والامهات .

مصعب بن عبد الله زبیری

ابو عبدالله مصعب بن عبد الله بن مصعب بن ثابت بن عبد الله بن زبیر بن عوام، وعموی زبیر بن ابوبکر ، حجرازی است که در بغداد اقامت داشت، و راویه، وادیب ، و محدث ، و شاعر بود. پدرش عبد الله مرد شروری بود که نسبت بفرزندان علی علیه السلام گستاخیهائی داشته، و قصه او با یحیی بن عبد الله معروف است . وفات در روز چهارشنبه دوم شوال سال دویست و سی و سه بوده و ابن ابو خیثمه وفاتش را درس هفتاد و شش سالگی دانسته است ، این کتابها از اوست : کتاب النسب الكبير . کتاب نسب قریش .

اخبار زبیر بن بکار

ابو عبدالله زبیر بن ابوبکر ، بکار بن عبدالله بن مصعب بن ثابت بن عبدالله بن زبیر بن عوام ، از مردم مدینه و یکی از اخباریان ، و نسایان ، و شاعران صداقت پیشه ، و راویه با جلالت قدری بود قضاوت مکه را داشت ، و مکرر ببغداد آمده ، و آخرین مرتبه آن در سال دویست و پنجاه و سه بود . محمد بن داود گوید : در همان سال خوردگی ، و پاکدامنی ، در رفتار و اشعارش جوانمردی و مروت و دلاوری را از دست نمیدارد .

يَرْجُو عَوَاقِبَ دَوْلَةِ الْدَّهْرِ ^۵	عَفَ الصَّبِيِّ مُتَجَمِّلُ الصَّبَرِ
فِيمَا يُسْكُنُ لَوْعَةَ الصَّدْرِ ^۶	جَعَلَ الْمُنْيَ سَبَباً لِرَاحَةِ
قَطَعَ الْمُنْيَ بَيْنَ ^۷ الْهَجْرِ ^۸	حَتَّىٰ إِذَا مَا الْفُكُرُ رَاجَعَهُ
بَعْضُ الدُّرْدُنِيِّ يَلْقَى مِنَ الْفِكْرِ ^۹	فَشَكَىٰ ^{۱۰} الْضَّمِيرُ إِلَى جَوَانِحِهِ

۱- ف (نودوشن) . ۲- ف (معانی) .

۳- ف (حوالی) . ۴- ف (نودوشن) .

۵- عشق ورزی را رها کرد و بر دباری را پیشه خود ساخت و امید خود را بعاقبت کار بست .

۶- آرزومندی را موجب آسایش و تسکین سوزش درونی خود میدانست .

۷- ف (فتیان) . ۸- و همینکه اندیشه باوراه یافت همه آرزوها را با آشکار گشتن هجران از دست داد . ۹- ف (یشکو)

۱۰- ولی ضمیرش بسینه شکایت از پاره چیزهائی نمود که اندیشه برایش ایجاد کرده بود.

زبیر قاضی مکه بود که از دنیارفت، و در همانجا روز یکشنبه نهروز با آخر ذیعقدة، سال دویست و پنجاه و شش درسن بخاک سپرده شد و هشتاد و چهار سال زندگانی کرد. و سبب مرگش هم افتادن از بام خانه اش بود که استخوانهای چنبره کردن، و رانش شکست. و فرزندش مصعب بر وی نماز گذارد، و در تشییع جنازه اش محمد بن عیسیٰ بن منصور حضور داشت. و در کنار قبر علی بن عیسیٰ هاشمی در مقبره حجون دفن گردید، این کتابها از اوست: كتاب أخبار العرب و أيامها . كتاب نسب قريش و أخبارها . كتاب نوادر أخبار النسب . كتاب الأخلاف^۱ . كتاب الموقيات في الأخبار - که برای موفق تألیف کرد^۲ . كتاب مزاح النبي صلعم^۳ . كتاب نوادرالمدينيين . كتاب النحل - ومن آنرا بخط سکری دیده ام. كتاب العقيق و أخباره . كتاب (أخبار) الاوس والخرزرج . كتاب وفودالنعمان على كسرى. كتاب أغارة كثير على الشعراء . كتاب أخبار ابن ميادة .

وبنوشه ابن کوفی : أخبار حسان . أخبار الأحوص . أخبار عمر بن أبي ربيعة . أخبار أبي دهبل . أخبار جميل . أخبار نصیب . أخبار كثير . أخبار أمیه . أخبار العرجی . أخبار أبي السائب . أخبار حاتم . أخبار عبد الرحمن بن حسان . أخبار هدبہ و زیادہ . أخبار توبہ ولیلی . أخبار ابن هرمہ . أخبار المجنون . أخبار القاری ، أخبار ابن الدمنة . أخبار عبدالله بن قیس الرقیقات . أخبار اشعت .

نام کسانی که زبیر از آنها روایت کرد

بنوشه ابن کوفی

از عمویش مصعب بن عبدالله، و محمد بن حسن مخزوی، و محمد بن ضحاک بن عثمان، و مسلم بن عبدالله مسلم بن جنبد، و ابراهیم بن منذر، و یحییٰ بن محمد بن عبدالله بن ثوابان، و عبدالمطلب بن عبد العزیز، و یعقوب بن اسحاق ربیعی، و عثمان بن عبد الرحمن، و بکار بن رباح و مسلمہ بن ابراهیم بن هشام(مخزوی)، و عبد العزیز بن عبدالله (اویسی)، و محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن عبدالحمید، و حمید بن محمد بن عبد العزیز زهری، و عبد الجبار بن سعید بن (سلیمان بن) نوبل بن مساحق، و مؤمن بن عمر بن افلح، و علی بن مغیرة، و عبدالله بن نافع بن ثابت، روایت کرده است.

۱- ف (الاختلاف).

۲- ف (الفه لل موقف وهو الموقيات في الأخبار).

۳- جب (عليه السلام).

اخبار جهمی

ابو عبدالله احمد بن محمد بن حمید بن سلیمان بن عبدالله بن ابوجهم بن حذیفه عبدی ، از بنی عدی بن کعب ، معروف بجهمی برای انتساب بجدهش ابوجهم بن حذیفه : از حجازیانی است^۱ که پسنداد آمده ، و همانجا تحصیل کرده ، وادیب ، و راویه ، و شاعر ، و آوازه خوانی^۲ بود . نسب و مثالب همه بزرگان را بطور زنده می‌شمرد ، و کتابهایی در این باره تألیف کرد . محمد بن داود گوید : سوار بن ابو شرائعه برای من حکایت کرد که مبان جهمی و گروهی از هواداران عمر و عثمان شری برپا شد ، چه او برشت ترین صورتی پیشینیان آنانرا یاد کرد ، برخی از هاشمیان اعتراض کرد و او هم نسبت بعباس کلمه بسیار زشتی گفت ، این خبر که بمتوکل رسید امر کرد صد تازیانه باوزنند ، و ابراهیم بن اسحاق بن ابراهیم ویرا بتازیانه بست و همینکه از زدن فراغت یافت ، جهمی گفت .

تُبَرِّى الْكَلُومُ وَ يَبْتَلِ الشَّعْرُ
وَ لَكُلُّ مُورَدٍ مَحْنَةٌ^۳ صدر^۴

وَاللَّوْمُ فِي أَثْوَابٍ^۵ مُنْبَطِحٍ
لَعْبِيدِهِ مَا أَوْرَقَ الشَّجَرُ^۶

این کتابها از اوست : کتاب انساب قریش و اخبارها . کتاب المعصومین . کتاب المثالب
کتاب الانتصار^۷ فی الرد علی الشمویة . کتاب فضائل مصر^۸ .

ازرقی

نامش محمد بن عبدالله بن احمد بن ولید بن عقبة ازرق ، و نام ازرق ، بنوشهه ابن کوفی عثمان بن عمر و بن حارث بن ابو شمر بن عمر و بن عوف بن حارث بن ربیعة بن حارثه بن حارث بن ثعلبة بن عنقاء بن حقبة بن عمر و بن عامر مزیقیا ، و یکی از اخباریان و صاحبان سیر است از کتابهای اوست : کتاب مکه و اخبارها و جبالها و اودینها . کتابی است بزرگ .

اخبار عمر بن شبه

ابوزید عمر بن شبه بن عبید بن ربطه ، و نام شبه زید ، مکنی با بو معاذ بود ، عمر گوید :

۱- ف (حواری) . ۲- ف (مفتنا) جب (مفنا)

۳- ف (علة) . ۴- زخمها بهیودی یا بد و موها بجای خود دو باره بر دید .

۵- ف (اتراب) . و هر رنج دهنده آمری دارد .

۶- و نکوهش برای آن بندگانی است که برخاک فتاده‌اند تا هر زمانی که درختان برگ سبز دهند .

۷- ف (الانتصار) . ۸- ف (مصر) .

مرا باین نام خواندند برای آنکه در کودکی مادرم مرا عرقسانید، و میگفت:

يَا يَائِي وَ شَا وَ عَاشَ حَتَّىٰ دَبَا شَيْخًا كَبِيرًا أَحَنَا^۱

عمر از مردم بصره، و بردۀ بنی نمير بود، طبع شعرداشت و از اخباریان، و فقیهان و مردمان صادق اللهجهایست که در روایاتش خللی نداشت. و از اشعار اوست:

وَقَائِلَةٌ لَمْ يَبِقْ فِي النَّاسِ سَيِّدٌ
فَقْلَتْ بَلِي عَبْدَ الرَّحِيمِ بْنَ جَعْفَرٍ^۲

و فرزندش ابوطاهر احمد بن عمر بن شبه نیز از شاعران با ظرافت و خوب، و راویه بود که دو سال بعد از پدرش درگذشت. و این اشعار از اوست:

نَظَرَتْ فَلَمْ أَرِ فِي الْعُسْكَرِ
كَشْوُمِي وَ شَوْمَ أَبِي جَعْفَرٍ^۳

غَدَا النَّاسُ لِلْعَبِيدِ فِي زِينَةٍ
مِنَ النُّورٍ^۴ فِي مَنْظَرِ أَذْهَرٍ^۵

وَ يَغْدُوُ عَلَيْهِمْ بِلَا أَهْبَةٍ
مِرْأَةً مِنَ الْمَنْزِلِ الْمَقْفُرِ^۶

فَيَقْعُدُ لِلشَّوْمِ فِي عَزْلَةٍ
مِنَ النَّاسِ يَنْظَرُ فِي دَفْرٍ^۷

وفات عمر بن شبه، در روز دوشنبه بیست و چهارم جمادی الآخر سال دویست و شصت و دو، در سامراء بوده و نود سال داشت. کتابهای او با بوالحسن علی بن یحیی رسید، چون ابو طاهر پسرش آنها را با و فروخت. و این کتابها از اوست: کتاب الكوفه، کتاب البصره، کتابالمدینه، کتاب مکه، کتاب امراء الكوفه، کتاب امراء البصره، کتاب امراء المدینه، کتاب امراء مکه، کتاب السلطان، کتاب مقتل عثمان، کتابالكتاب، کتاب الشعروالشعراء، کتاب الاغانی، کتاب التاریخ، کتاب اخبار المنصور، کتاب محمد و ابراهیم ابنی عبدالله بن حسن، کتاب اشعار الشراة، کتاب النسب، کتاب اخبار ابن نمير^۸. کتاب ما استعجم الناس فيه من القرآن، کتاب الاستعانة بالشعر و ما جاء في اللغات، کتاب الاستعظام للنحو و من كان يلحن من النحویین.

۱- ف (بابا و شیا ر عاش حتی دبا شیخا کبیرا احننا).

۲- با آن کسی که گوید دیگر آقائی در میان مردم نمانده است گوییم آری هست و او عبدالرحیم بن جعفر است.

۳- در عسکر که نگاه میکنم، بشامت خودم و ابو جعفر کی را نمیبینم.

۴- ف (الیوم). ۵- مردم برای عید همه با زینتی درخشان و منظره زیباتر در آمدند. ۶- و او بی آرایش از منزل درویشی خود بسوی آنان رود.

۷- و از روی شامت بکنج عزلتی نشته و بدفتری نگاه میکند.

۸- ف (بنی نمير).

نام کسانیکه عمر از آنان

روایت گرده است

از ابو عاصم نبیل ، و محمد بن سلام جمیع ، و هارون بن عبدالله ، و ابراهیم بن منذر روایت گرده است^۱ .

بلادری

ابو جعفر احمد بن یحییٰ بن جابر بلادری ، و کنیه اش را ابوالحسن نیز گفته اند ؛ از مردم بغداد و جدش جابر نزد خصیب فرمانفرما می کرد ، بلادری شاعر و راویه بود ، و در او اخر عمر اختلال مشاعر پیدا کرد ، و در تیمارستان او را می بستند و همانجا در گذشت ، سبب بیماریش خوردن تمربلادر^۲ از روی نادانی بوده که دچار این پیش آمد گردید . از هجوم کردن زیاد خودداری نداشت ، و وهب بن سلیمان را برای بادی که از وی در محضر عبدالله بن یحییٰ بن خاقان ، خارج شد ، بود مورد نکوهش قرار داده و از گفته هایش این است .

أَيَا ضَرَطَةً حُسِبَتْ رَعْدَةً	تَنْوِقَ فِي سَلَّهَا جَهَدَهُ
يَقْدِمُ ۖ وَ هَبَّ بِهَا سَابِقًا	وَ صَلَّى أَبُو مَاعِدٍ بَعْدَهُ
لَقُدْ هَنَّكَ اللَّهُ سَرِيْهُمَا	كَذَى كُلَّ مَنْ يَطْعَمُ الْفَهَدَهُ ^۳

این کتابها از اوست : کتاب البلدان الصغیر . کتاب البلدان الكبير - ناتمام . کتاب - الاخبار والانساب . کتاب عهد اردشیر . که بشعر ترجمه کرده زیرا یکی از مترجمان فارسی بعضی بود .

طلحی

ابواسحاق طلحه بن عبید الله بن محمد بن ابراهیم بن اسماعیل بن محمد بن عبید الله تیمی ، از مردم بصره است ، و ندیم موفق بود و از روایان و اخباریان بشمار میرفت و در شب یکشنبه نیمه ماه ذی حجه سال دویست و نود^۴ و یک وفات یافت و این کتابها از اوست :

- ۱- فلوکل اشتباهه این قسمت رادر اول شرح حال عمر من شبه گذاشته است .
- ۲- بلادر بروزن بهادر ، بار درختی است که در دواها بکار برند (برهان قاطع) .
- ۳- ف (فقدت) .
- ۴- ضرورتی در ترجمه اشعار دیده نشد .
- ۵- ف (حفظاد) .

كتاب المتبين . كتاب جواهر الاخبار .

ابن ازهرا

از اخباریان ، و نامش (ابو) جعفر محمد^۱ بن ازهرا بن عیسیٰ اخباری ، متولد سال دویست ، که در سال دویست و هفتاد و نه وفات پافت و هفتاد و نه سال داشته و از ابن اعرابی و دیگران آموخته بود ، از کتابهای اوست : کتاب التاریخ - که از بهترین کتابهای است .

محمد بن سلام

ابو عبدالله محمد بن سلام جمحي ، یکی از اخباریان و راویان ، و این کتابها از اوست : کتاب الفاصل فی ملح الاخبار والأشعار . کتاب بیوتات العرب . کتاب طبقات الشعراء الجاهلین . کتاب طبقات الشعراء الاسلامیین . کتاب الحلاج و اجراء^۲ الخیل .

ابو خلیفه

فضل بن حباب بن محمد بن شعیب بن صخر جمحي بصری ، از بنی جمع (ونایینا بود) قضاوت بصره را داشت ، و از راویان اخبار ، و اشعار ، و انساب بشمار میرفت (وبخط ابن کوفی خواندم که از محمد بن سلام جمحي نیز روایت کرده است) وفاتش در شب یکشنبه سیزدهم ماه ربیع الاول سال سیصد و پنج است و روز یکشنبه در خانه اش بخاک سپرده شد . این کتابها از اوست : کتاب طبقات الشعراء الجاهلین . کتاب الفرسان .

و از اخباریان - ابوالعباس

عبدالله بن اسحاق بن سلام مکاولی^۳ که بعلم غریب و فقه ، و آثار و اشعار معرفت خوبی داشته و شاعر صادقی بود و از اشعار اوست :

لَا يَصْلُحُ الدِّينَ وَ الدُّنْيَا بِقِيراطٍ ^۴	يَا نَفْعَمَةَ اللَّهِ ^۵ حُلَّى فِي سَرَّاً ^۶ مَلَكٌ
حَتَّى يُشَارِرُ فِيهَا بِنْتَ بِقِيراطٍ ^۷	(وَ لَيْسَ يَنْفَذَا مِرْأَةٌ فِي رَعْبِنَةٍ ^۸

- ۱- ف (جعفر بن ابی محمد) .
- ۲- ف (اجرا) .
- ۳- ف (مکاولی) .
- ۴- ف (یانعمۃ اللہ) .
- ۵- ف (فی بدی) .
- ۶- ف (بقراط) یعنی ای کیفر خدائی برسر ای پادشاهی فرود آی که باندازه یک قیراط باصلاح دین و دنیای مردم نپردازد .
- ۷- و هیچ کاری را درباره رعایای خود انجام ندهد مگر پس از مشورت با دختر بقراط .

و مرادش قبیحه مادر معتر است . از کتابهای اوست : کتاب الاخبار و الانساب والسیر که قسمتی از آن را دیده‌ام ولی تمام آنرا ندیده‌ام .

ابو اشعث

عزیز بن فضل بن فضاله بن مخارق^۱ بن عبدالرحمن عبیدالله بن مخارق ، و از کتابهای اوست : کتاب صفات الجبال^۲ والاویة و اسماعها بمکه و ماوالاها^۳ .

ابن ابو شیخ

نامش سلیمان ، و کنیه‌اش ابو ایوب ، از اخباریان ، و راویه‌ایست که بزرگان قوم را دیده داشت ، و تویسندگان اخبار ازوی فراگرفته‌اند . از کتابهای اوست : کتاب الاخبار المسموعه ، و من آنرا دیده‌ام .

وکیع قاضی

ابوبکر^۴ محمدبن خلف بن حیان بن صدقه ، معروف بوکیع قاضی ، در آداب بر- جستگی و تقدم داشته ، و در پاره نقاط قضاوت کرده بود . و پیش از اینها نزد ابو عمر محمدبن یوسف بن یعقوب قاضی کتابت میکرد . و این کتابها از اوست : کتاب اخبار القضاة و تاریخهم و احکامهم . کتاب الشریف - که به پیکرہ کتاب المعرف ابن قتبیه است . کتاب الانواء . کتاب الغرر . در اخبار^۵ . کتاب المسافر . کتاب الطریق - که آنرا النواحی هم گویند و مشتمل بر اخبار شهرها و راهها بوده و با تمام نرسیده است . کتاب الصرف^۶ . والنقد والسلکه . کتاب البحث .

ابوالحسن نسایه

نامش محمدبن قاسم تمیمی ، از مردم بصره ، و یکی از علماء انساب است که تاکنون (حیات دارد) و این کتابهای اوست : کتاب الانساب و الاخبار . کتاب الفرس و انسابها (کتاب تاریخ سائر الامم) . کتاب المنافرات بین القبائل و اشراف العشائر واقضیة الحكم بینهم فی ذلك .

۱- ف (مخارق) . ۲- ف (الخيل) . ۳- جب (وماورائها) .

۴- ف (ابومحمد بکر بن) .

۵- ف (العز و و اخبار) .

۶- ف (التصرف) .

اشنائی قاضی

ابوالحسین عمر بن حسن بن مالک شیبائی . این کتابها از اوست: کتاب مقتل زیدبن علی (علیهم السلام) کتاب الخیل . کتاب فضائل امیر المؤمنین علی بن ابی طالب . کتاب مقتل الحسن بن علی (علیهم السلام) .

ابوالحسین

بن ابو عمر محمد بن یوسف . این کتابها از اوست: کتاب غریب الحدیث . بزرگ و ناتمام است . کتاب الفرج بعد الشدة .

ابو الفرج (بن) اصبهانی

علی بن حسین بن (محمدبن) هیثم قرشی، از فرزندان هشام بن عبدالملک، از شاعران، و مصنفوں، و ادبیان بود، و کمتر از کسی روایت میکرد ، و در تألیفات خود بیشتر بکتابهای استناد داشت که نویسنده آن معلوم باشد و یا از روی نسخه اصلی صحیح و خوبی باشد ، وفاتش در سال سیصد و شصت و اندریست ، و این کتابها از اوست: کتاب الاغانی الكبير - در حدود پنجهزار ورق . کتاب مجرد الاغانی . کتاب اشعار الاماء والمعالميك . کتاب الحمادین^۱ . کتاب الديارات . کتاب صفة هارون (کتاب نسب بنی عبدشمس، از ملحقات بخط مصنف . کتاب القیان، از ملحقات است) . کتاب مقاتل آل ابیطالب . کتاب تفضیل ذی الحجه . کتاب الاخبار والنوادر . کتاب ادب السماع . کتاب اخبار الطفیلین . کتاب ادب الفرباء من اهل الفضل والادب . کتاب مجموع الاثار والاخبار . کتاب الفرق والمعیار . که رسالهایست در : هارون بن المنجم بین الاوغاد والاحرار .

جلودی

ابو احمد عبدالعزیز بن بحیی جلودی ، او مردم بصره ، و از اخباریان و صاحبان سیر و روایت^۲ است و بعد از سال سیصد و سی وفات یافت . و این کتابها از اوست: کتاب اخبار خالدبن صفوان . کتاب اخبار العجاج و رؤبة بن العجاج^۳ . کتاب مجموع فرائمه امیر المؤمنین علی بن ابیطالب .

۱- ف (کتاب الحمارین والحمارات) . ۲- ف (وزیادات) . ۳- ف (ورؤبة ابنته) .

(بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

(از خدا استعانت جویم)

فن دوم - از مقاله سوم

در اخبار

پادشاهان، و نویسندهان، و خطیبان و هترسلان و کارهندان

خرج، و صاحبان دیوان (و نام کتابهای آنان)

اخبار (ابراهیم بن مهدی)

ابراهیم بن مهدی بن منصور بن محمد بن علی بن عبدالله بن عباس بن عبدالمطلب، اول نایخه‌ایست که از بنی عباس و فرزندان خلفاً ظاهر گردید، و نویسنده و شاعر و صاحب تألیفاتی بود، مادرش شکله از طبرستان، و گویند دختر پادشاه طبرستان است. مهدی رنگی سیاه، بسیاهی تند، و هیکلی درشت و اخلاق بزر گوارانه داشت. و پیش از او در میان فرزندان خلفاء کسی با آن فصاحت و طبع شعر دیده نشده، باضافه در موسیقی و آواز نیز هنرمند و از هر کسی برجسته‌تر بود. اسحاق و پس از او ابراهیم^۱، ازوی فرا گرفتند و مغثیان در هنر خود باو حکمت میدادند. تولدش در سال ... و این کتابها از اوست: کتاب ادب ابراهیم، کتاب الطیخ، کتاب الطیب^۲، کتاب الغناء.

مأمون

عبدالله بن هارون بن مهدی بن منصور بن محمد بن علی بن عبدالله بن عباس بن عبدالمطلب اعلم خلفا^۱ بفقه و کلام بود ولی پایه فصاحت برادرش محمد بن زبیده نمیرسید. و شهرتش ما را از نوشن شرح حالت بی نیاز میدارد. و این کتابها از اوست : کتاب جواب ملک البر - غرفتها سئل عنہ من امور الاسلام والتوحید . رسالتنه فی حجج مناقب الخلفاء بعد النبی صلم . رسالتنه فی اعلام النبوة .

ابن معتمر

عبدالله بن معتمر بن متول بن معتصم بن رشید بن مهدی، یگانه مرد دوران خود در ادب و شعر بود، فصحاء اعرات بدیدارش می‌آمدند^۲ و اواز آنان آموخته، و علماء نحو و اخبار راملاقات کرده مسموعاتش بسیار و روایاتش فراوان بوده ، و کتابهای زیادی تألیف نموده که شهرتش مارا از شرح حالت بینیاز میدارد. این کتابها از اوست : کتاب الزهر والریاض کتاب البديع . کتاب الجوارح والصید. کتاب السرفات . کتاب اشعار الملوك . کتاب مکاتبات الاخوان بالشعر . کتاب الاداب . کتاب حلی الاخبار . کتاب طبقات الشعرا . کتاب الجامع فی الغناء . کتاب ارجوزة فی ذم الصبور .

ابودلف

ابودلف قاسم بن عیسی بن معقل بن ادریس عجلی ، سرور و امیر قوم خود و یکی^۳ از ادباء و فضلا، و شرعا ، بسیار خوب بود، و در آواز و موسیقی هنرمندی و شهرتی داشت . این کتابها از اوست : کتاب البیزة والصید. کتاب النزه . کتاب السلاح. کتاب سیاست الملوك .

فتح بن خاقان

فتح بن خاقان بن احمد، مرد بسیار با ذکاوت، و هوش، و خوش اخلاق و از شاهزادگان بود متول ویرا ببرادری پر گزیده و گرامیتر از تمام فرزندان و خاندان خود می‌شمرد. کتابخانه

۱- جب (الفقهاء) . ۲- ف (یقصد) جب (یقصد) .

۳- ف (اخذعنہ ادباء) جب (احد ادباء) .

داشت که علی بن یحییٰ بن منجم برایش جمع آوری کرد . و بزرگتر و نیکوتر از آن دیده نشد . و خانه‌اش مرکز فصحاء اعراب و علماء کوفه و بصره بود .

ابوهفان گوید : سه نفر بودند که ندیدم کسی باندازه آنها دوستدار علم و کتاب باشد و این سه نفر ، جاحظ ، و فتح بن خاقان ، و اسماعیل بن اسحاق قاضی بودند . اما جاحظ کتابی که بدست می‌آورد - هرچه باشد - تا باخر آن را میخواند ، و چه بساکه دکان وراقان و کتابفروشان را کرايه میکرد ، و در آنجا شب را بزندگانی او خواندن کتاب میگذراند . اما فتح بن خاقان که همیشه همنشین متوكل بود ، اگر متوكل برای قضاوه حاجتی برمیخواست کتابی از آستین یا بغل خود در می‌آورد ، و بخواندن آن در مجلس متوكل مشغول میشد تا او باز گردد و چه بساکه در بیت الخلا نیز این کار را میکرد .

اما اسماعیل بن اسحاق ، نشد که من بر وی در آیم . و او را در حال زیر و رو نمودن ، یا پاک کردن کتابی نبینم . وفات فتح در همان شب قتل متوكل بود که با وی کشته شد ، و این کتابها از اوست : کتاب البستان - این کتاب باو نسبت داده شد و کسیکه آن را برای وی تألیف کرد شخصی بود بنام محمد بن عبدربه و معروف بر اسالیل . کتاب الصید والجراح . کتاب اختلاف الملوك . کتاب الروضۃ والزہر^۲ .

خاندان طاهر

عبدالله بن طاهر ، از شعر او مترسلان بلیغ ، و پسر طاهر بن حسین بود ، و هریک دارای رسائل مجموعه‌ایست ، و رسالت طاهر بن حسین بمامون هنگام فتح بغداد مشهور و بسیار نیکوست .

منصور بن طلحه

بن طاهر بن حسین ، که عبدالله بن طاهر ویرا حکیم^۳ خاندان طاهر مینامید ، و مورد اعجاب و تقدیرش بود ، و حکومت مرو^۴ و آمل^۵ و زم^۶ و خوارزم^۷ را داشت و در فلسفه

۱- ف (یثبت) جب (یبیت) .

۲- فقط در تاریخ الحکماء اورا مؤلف کتاب فلاد العقیان داشته (ر.ک . فقط چاپ او فست ص ۴-۶) .

۳- ف (حکم) . ۴- مرو ظاهرآ همان مرو شاهجهانت که از شهرهای مهم خراسان میباشد (ر.ک . معجم البلدان) . ۵- آمل در اینجا ظاهرآ شهر است که باین نام در غرب جیحون و در راه بخاراست (معجم البلدان) . ۶- زم کلمه‌ایست فارسی و نام شهر کوچکی است که کنار جیحون میان ترمذ و آمل است (معجم البلدان) . ۷- خوارزم یا خیوه سر زمینی است در مجرای سفلی امودریا و از قدیم در تمدن آسیای مرکزی هؤژر بوده است (مقدمه برهان قاطع بقلم آقا دکتر معین صفحه بیست و دو) .

کتابهای مشهوری دارد که از جمله کتاب الموئن در موسیقی است و کندی آن را که خواند، گفت بهمان گونه که صاحبیش آن را نامیده، مانوس کننده است. و این کتابها از اوست: کتاب الابانة عن افعال الفلك. کتاب الوجود. کتاب رسالته فی العدد و المعدودات. کتاب الدلیل والاستدلال.

عبدالله

بن عبدالله (بن) طاهر، از شاعران و مترسان امراء بوده، و بعد^۱ از محمد بن طاهر بن عبدالله بن طاهر ریاست شرطه^۲ بغداد را داشت و سرور و رئیس خاندان خود و آخرين نفر اين خاندان است که با داشتن ریاست از دنيا رفت. و اين کتابها از اوست: کتاب الاشاره فی اختیار المشراء کتاب رسالته فی السياسة الملوکیه. کتاب مراسلاته لعبدالله بن المعن. کتاب البراءة و الفصاحة.

نویسندهان و همکارانشان

نام نویسندهانی که نامه‌نگار بوده و نامه‌هایشان

بصورت مجموعه درآمده

عبدالحمید بن هروان

کاتب هروان بن محمد، که در ابتداء آموزگار کودکان بوده، و از شهری بشهری میرفت و نامه‌نگاران از وی آموختند و رویه اورا پیروی کردند. و او کسی است که بالغت را در نامه‌نگاری آسان کرده و در زمان خود مانندی نداشت و از مردم شهر ... در شام بود. مجموعه نامه‌هایش در حدود هزار ورق است.

غیلان ابوهروان

نامش ... و خبر وی را در مقاله متكلمان و اخبار مرجنه آورده‌ایم و مجموعه نامه‌های او در حدود دوهزار ورق است.

- ۱- ف (فی خلافة محمد بن عبدالله بن طاهر) چب (خلافة محمد بن عبدالله بن طاهر ..).
- ۲- شرطه از شرط و معنی محافظان و باصطلاح امروز امنیه است (اقرب الموارد).

سالم

مکنی بابوعلا، کاتب هشام بن عبدالملك، داماد عبدالحمید بود. فصاحت و بلاغتی داشت و نامه‌های ارسانی را باسکندر ترجمه نمود. و (یا) برایش ترجمه کردند و او اصلاح کرده است، مجموعه نامه‌های وی در حدود یکصد ورق است.

عبدالوهاب بن علی

کاتب بلال بن ابو بردۀ بن ابو موسی اشعری، مرد فصیح و بلیغی بود و نامه‌های کمی دارد.

خالد بن ربیعه افریقی

از نامه نگاران بلیغی است که (هردو دولت را درک کرد)، و نشوونمایش در دیوان دولتی بود و مجموعه نامه‌هاش در حدود دویست ورق است.

یحیی و محمد پسران زیاد

حارثی

از فرزندان حارث بن کعب، و هردو شاعر و مترسل و بلیغ بودند و مجموعه نامه‌هایی دارند.

عمارة بن حمزه

کاتب ابو جعفر منصور و برده او، مردی متکبر و خودپسند و در عین حال، سخاوت، و فصاحت و بلاغتی داشته و از یک چشم نایینا بود. ابو جعفر و مهدی برای رعایت حقوقی که بر آنها داشت اخلاق ناهنجار او را تحمل میکردند و او هم کارهای مهمی برایشان انجام داده بود. و از مجموعه نامه‌های او رسالت الخمیس^۱ است که برای بنی عباس خوانده میشد.

جبل بن یزید

کاتب عمارة بن حمزه، از مترجمان انگشت شمار در بلاغت بود.

۱- ف (الجیش).

محمد بن حجر

بن سلیمان، از مردم حران^۱ مرد بلیغی بود و با فرمانفرمايان ارمنستان و شام برای خود مکاتباتی داشته و تألیفاتی هم دارد.

کاتب عباس بن محمد

بن (علی بن) عبدالله، بلیغ و نامه‌نگار و از مردم انبار^۲ بود و مجموعه از نامه‌های خود دارد.

اخبار عبدالله بن مقفع

عبدالله بن مقفع، نامش در فارسی روزبه بود و پیش از مسلمان شدنش ابو عمر و کنیه داشت، و همینکه اسلام آورد، ابو محمد را کنیه خود قرارداد. و مقفع پسر مبارک است و سبب تफع^۳ او این است که حاجج ویرا برای تصرف در اموال دولتی در بصره، تازیانه سختی زده و از این جهه دستش خشکیدگی پیدا کرد. عبدالله از مردم جوز است^۴ که یکی از شهرستانهای فارس بوده وابتدا برای داود بن عمر بن هبیره کتابت میکرد. و بعد عیسی بن علی کتابت کارهای کرمان را در عهده او گذاشت. بی‌اندازه فصیح و بلیغ و از نویسندهای شاعران فصیح بشمار میرفت، و هم او بود که آن شرائط سخت را در قضیه عبدالله بن علی و منصور^۵ نوشت و همه گونه پیش‌بینیها را در آن بکار برد که منصور کینه‌اش را بدل گرفت. و

- ۱- رجوع شود بصفحة ۱۹ همین کتاب.
- ۲- رجوع شود بصفحة ۸ همین کتاب.
- ۳- رجل مقفع الیدین، کمیظم، مرد ترجیحیده، ویراگرفته دست. (منتھی الارب).
- ۴- ظاهر اجوز فیروز آباد است (لغتنامه دهخدا ص ۳۵۲. حاشیه ۳).
- ۵- عبدالله بن علی پسر عمومی منصور خلیفه عباسی بوده ویرا او خروج کرد، منصور ایومسلم خراسانی را بجنگ او فرستاده و عبدالله که شکست خورد، پنهان گردید. سلیمان و عیسی برادران عبدالله بشفاعت برخواسته و منصور شفاعت آنانرا پذیرفته و حاضر برای دادن نوشته امان باو گردید. تنظیم این نوشته در عهده ابن مقفع گذاشته شد زیرا ابن مقفع چنانچه در متن هم اشاره شده منشی عیسی بن علی بود. و در تنظیم امان نامه راه افراط را پیمود. و در بعضی فصول آن نوشته: اگر امیر المؤمنین بعم خود عبدالله غدر کند زناش بی طلاق بیزار، و ستورانش وقف؛ و بندگانش آزاد، و مسلمانان از بیعت او، یلهورها باشند، این نامه را که برای توشیح نزد منصور برداشت سخت بروی گران آمد و گفت چه کسی آنرا نوشته، گفتند مردی بنام ابن مقفع کاتب عم تو عیسی، منصور بسفیان والی بصره دستور کشتن او را داده و او هم ویرا تکه تکه کرده در آتش تنور انداخت (ر.ک. لغتنامه دهخدا ذیل ابن المقفع).

زمانیکه سفیان بن معاویه او را سوزاند، روی موافقت نشان داده، و خون بهائی نخواست و خونش بهدر رفت.

وی یکی از ناقلان فارسی عربی بوده و در این دو زبان مهارت و فصاحت داشته، و چندین کتاب از فارسی عربی ترجمه کرده که از آن جمله است: کتاب خداینامه فی السیر، کتاب آئین نامه فی الاَئِن^۱. کتاب کلیله و دمنه. کتاب مزدک کتاب الناج فی سیرة انس و ارشاد. کتاب الاداب الکبیر - معروف بـمافراجنس^۲. کتاب الاداب الصغیر. کتاب الیتیمه - فی الرسائل. (کتاب رسائله. کتاب جوامع کلیله و دمنه. کتاب رسالتہ فی الصحابہ).

اخبار ایان لاحقی

ابان بن عبدالحمید بن لاحق بن عقیر^۳ رفاقتی، که خود و خانواده‌اش شاعر بوده، و او در میان آنان، در نقل کتابهای منتشر بـشعر مزدوج تخصصی داشته، و از چیزهایی که نقل کرده است: کتاب کلیله و دمنه. کتاب سیرة اردشیر. کتاب سیرة انس و ارشاد. کتاب بلوهر و بوداسف^۴. کتاب رسائله. کتاب حلم الهند.

قمامه بن یزید^۵

کاتب عبدالملک بن صالح. با بlagت و فصاحت بود. و چون از عبدالملک نزد رشید سخن چینی کرد، بود، او هم با شکنجه ویراکشت، و با تبر سرش را از بدن جدا کرد. از کتابهای اوست: کتاب رسائل.

هریر بن صریح

کاتب قمامه، و مکنی با بوهاشم، از مردم حاضر طی^۶ و از فصحاء و مترسلان بود، و کتاب رسائل - او را من دیده‌ام که یکصد ورق بود.

اخبار علی بن عبیده ریحانی

یکی از بلینان و فصیحانی است که بـمأمون اختصاص داشت. و در تألیفات و تصنیفات خود

۲- ف (ـمافراحیس).

۱- ف (ـفی الاصر).

۴- ف (ـبردانیه).

۳- ف (ـعقیر).

۶- حاضر از احیاء بزرگ عرب است که با آن حاضر طی

۵- ف (ـزید).

گویند (ـمعجم البلدان).

طريقه حکماء را پیروی میکرد. و متهم بزندگان ماهری بود که با مأمون سر گذشتهاي داشت از جمله وقتی در حضور مأمون بود که پسر بچه طبیانچه بصورت پسر بچه دیگر زده و مأمون آنرا میدید. و خواست بداند که علی نیز با آن توجهی داشته، از وی پرسید آیا دیدی. علی با دست اشاره کرد در حالیکه انگشتها را از هم بعلامت پنج دور داشته بود، یعنی پنج که بعربی خمسه و تصحیف آن خمسمه بمعنی طبیانچه زدن است. و از این قبیل چیزهای داشت که هوش و ذکاوت او را میرساند. وفاتش در ... و این کتابها از اوست:

كتاب المصنون . كتاب البرزخ . كتاب رائداللود^۱ . كتاب المخاطب . كتاب الطارف^۲ . كتاب الهاشمي . كتاب المعانى . كتاب الخصال . كتاب الناشى . كتاب الموشح . كتاب شمل والفة .
 كتاب الحج^۳ . كتاب المتجلی . كتاب الصبر . كتاب سناء وبهاء^۴ . كتاب الزمام . كتاب مهر آزاد و چشنش^۵ . كتاب كيله راسف الملک . كتاب صفة الدنيا^۶ . كتاب الاخوان . كتاب روساءدك^۷ .
 كتاب صفة الجنه . كتاب الانواع . كتاب الوشیع . كتاب العقل والجمال^۸ . كتاب ادب جوانشیر .
 كتاب شرح الهوى و وصف الاخاء . كتاب الطاووس . كتاب المشجع^۹ . كتاب اخلاق هارون .
 كتاب الاصناف . كتاب الخطب . كتاب الناحم . كتاب صفة الفرس . كتاب التنبیه . كتاب المشاكل .
 كتاب فضائل اسحاق . كتاب صفة الموت . كتاب السمع والبصر . كتاب اليأس والرجاء .
 كتاب صفة النحل و البعوض . كتاب صفة العلماء . كتاب ابن الملک . كتاب المؤعمل و المهيوب .
 كتاب ورود و ودید المکلین^{۱۰} . كتاب المعاقبات . كتاب مدح النبيذ^{۱۱} . كتاب الجمل . كتاب الجمل .
 كتاب خطب المنابر . كتاب النکاح . كتاب الانواع . كتاب الاوصاف . كتاب امتحان
 الدهر . كتاب الاجواد . كتاب المجالسات (كتاب النبيه) .

اخبار سهل بن هارون

سهل بن هارون بن راهیونی^{۱۲} از مردم دستمیسان^{۱۳} . ببصره نقل مکان کرد ، و از خادمان خاص مأمون گردید و تصدی خزانة الحکمه را داشت . حکیم و فصیح و شاعر ایرانی نژادی بود که از شعوبیان و متعصبان در ضدیت با عرب بشمار میرفت ، و در این باره کتابها

- ۱- ف (الرد) .
- ۲- ف (الطارق) .
- ۳- ف (الحد) .
- ۴- ف (سباء و بهاء) .
- ۵- ف (نهرارد حسیس) .
- ۶- ف (الرما) .
- ۷- درمن نقطه ندارد .
- ۸- ف (العقل والحبال) .
- ۹- ف (الشبحي) .
- ۱۰- ف (المائن) .
- ۱۱- ف (النديم) .
- ۱۲- ف (راهنوی) .
- ۱۳- دستمیسان شهرستان بزرگیست هیان واسط و بصره و اهواز و باهواز بزدیکتر است (معجم البلدان) .

و رساله‌های زیادی دارد. و (بی‌اندازه) بخیل و خسیس بود. و در همین زمینه رسالت برای حسن بن سهل نوشته و در آن بخل را ستوده و او را باین امر ترغیب، و درخواست چیزی نیز از او نموده بود، حسن در پشت آن رسالت نوشت: رساله‌ات رسید و بر نصیحتها یت آگاه شدیم. و پاداش آنرا پذیرفتن نصیحت و تصدیق گفتار تو قرار دادیم والسلام. و چیزی هم برایش نفرستاد.

ابوعثمان جاحظ برای وی برتری قائل بوده، و براءت و فصاحت او را ستوده، و در کتابهای خود از او نقل کرده است. تألیفات سهل بن هارون: کتاب دیوان الرسائل. کتاب ثعله و عفر^۱ بپیکره کلیله و دمنه. کتاب الهذلیه و المخزومی. (کتاب شجرة العقل). کتاب النمر والثعلب. کتاب الوامق والعدراء. کتاب ندود، و دود، ولدود^۲. کتاب الضربین^۳ کتاب اسباستوس^۴ فی اتخاذ الاخوان. کتاب الفزانین. کتاب ادب اشک بن اشک^۵. کتاب الی عیسی بن ابان فی القضاة. کتاب تدبیر الملک والسياسة.

سعد بن هریم^۶ کاتب

همکار سهل بن هارون در بیت‌الحکمه، و بلیغ و فصیح و نویسنده بود که جاحظ از وی نقل کرده، و از کتابهای اوست: کتاب الحکمة و منافعها. و مجموعه رسائلی نیز دارد.

سلیم

با سهل بن هارون در بیت‌الحکمة همکار بود. و ترجمه‌هایی از فارسی بعربي دارد.

علی بن داود

کاتب زیبده مادر^۷ جعفر یکی از بلیغانی بود که در تألیفات خود رویه سهل بن هارون را داشت. و این کتابها از اوست: کتاب الجرهمية و توکیل‌النعم^۸. کتاب الحرة والامة. کتاب الفراف.

محمد بن لیث خطیب

مکنی با بو ربيع، که برای یحیی بن خالد کتابت می‌کرد، و از هواداران بنی امية

- | | |
|-------------------------|----------------------|
| ۲- جب (ندود و دود و د). | ۱- ف (عفراء). |
| ۴- ف (اسباسیوس). | ۳- ف (الضریب). |
| ۶- ف (هارون). | ۵- ف (اسیل بن اسیل). |
| ۸- جب (وهو کتاب النعم). | ۷- ف (دختر). |

و معروف بفقیه و هر دی بلیغ، مترسل، کاتب، و متكلمی ماهر، و با گذشت بود، گویند با اندازه جوانمردی داشت که هیچ چیزی در نزد او ارزش نداشت. بر مکیان ویراگرامی داشته و نیکو مینواختند. و از زنادقه شمرده میشد. از کتابهای اوست: کتاب الہلیاجه فی الاعتبار. کتاب الرد علی الزفادقة. کتاب جواب قسطنطین عن الرشید. کتاب الخط والقلم. کتاب عظة هارون - الرشید. کتاب (الی) یحیی بن خالد فی الادب.

در باره وی جزاین، چیزهای دیگر گفته شده، و ابن حفص نوشته است: محمد بن لیث از بنی حصن و از سخن پردازان و بردهایان بنی امية بود، و تمایلی بضدیت با ایرانیان داشت. و بدین جهه مورد بعض بر مکیان گردید. و در رساله هایش زبان پند و موعظه را بکار میبرد. و بخط ابن ثوابه خواندم، که محمد بن لیث خطیب دارای چندین رساله است. و او پسر آذر باذن فیروز بن شاهین بن اذر، هرمز بن هرمز (بن) سروشان بن بهمن افرندار است که نسبش بدارا شاه هیرسید، و مجموعه رسائلی نیز دارد.

عنایی

ابو عمر و کلثوم بن عمر و بن ایوب تعلیبی عنایی، از هردم شام، مقیم قنسرين^۱، شاعر و نویسنده و نامه نگار خوبی بود. با بر مکیان مصاحبیت داشته، و از خاصان آنها بشمار میرفت. بعد بمحابیت طاهر بن حسین، و علی بن هشام درآمد. گویند بعد از کشته شدن جعفر بن یحیی، و از میان رفتن نعمت بر مکیان، رشید او را پذیرفته و گفت: عنایی، پشت سر هن چه تازه هائی است، وی هر تجلا این اشعار نفر را در این معنا سرود.

أَسْرُكَ ^۲ أَنِّي نَلَتْ مَا نَالَ جَعْفُرُ ^۳	وَ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَغْصَنَى ^۴
مِنَ الْمُلْكِ أَوْ مَا نَالَ يَحْيَى بْنَ خَالِدٍ ^۵	دَعَيْنِي تَجْئِي مُثِيبَيَ ^۶ مُطْمَئِنَةً ^۷
مَنْصِيهِمَا بِالْمُشْرِفَاتِ الْبَوَادِرِ ^۸	فَانَّ مَشْوَبَاتَ الْأُمُورِ مَنْوَطَةٌ ^۹
وَ لَمْ أَتَكُلَّفْ هُولَ تِلْكَ الْمَوَارِدِ ^{۱۰}	
بِمُسْتَوْدِعَاتِ فِي بُطُونِ الْأَسَوَادِ ^{۱۱}	

۱- قنسرين قصبه‌ای است در ۲۵ کیلومتری جنوب حلب که در سال هفدهم هجری فتح گردید (قاموس الاعلام ترکی).

۲- ف (امنیز). ۳- ایا شادمان شوی که من دارایی جعفر یحیی بن خالد را پیدا کنم. ۴- واينکه امیر المؤمنین هرا با شمشیر آبدار خود بهمان روزگار تبره و تار آنان بیندازد. ۵- ف (میتبی).

۶- بگذار بآرامی هر گ مرآ برباید و هن بزمحت آن بیش آمدهای جان گداز نیفتم.

۷- ف (فان علیات الامور مشویه).

۸- زیر اکارهای درهم و برهم بستگی بچیزهایی دارد که در دل شیر هر دان نیفته است.

وی بهتر از هر کسی در نامه‌ها و شعرهایش پخته گی داشت و رویه نایفه را پیروی میکرد. وفاتش ... و این کتابها ازاوست: كتاب المنطق. كتاب الاداب. كتاب فنون الحكم. كتاب الحيل، نازک است. كتاب الالفاظ. این کتاب را ابو عمر زاهد ازمبرد روایت کرده، و شگفت‌آور است. كتاب الاجواد.

عتبی

ابو عبد الرحمن محمد بن عبدالله بن عمرو بن معاویة بن عمرو بن عتبة بن ابی سفیان بصری. ابو عیناً گوید: عمرو بن عتبة را در نسب او گنجانیده‌اند. عتبی از هر کسی فصیح تر بود، خود و پدرش، دو پسر گوار، و دو ادیب فصیحی بودند. و عتبی طبع شعر هم داشت که پدرش آن را نداشت. گویند: وقتی بخانه اسماعیل بن جعفر آمد، و اجازه دخول خواست غلامانش گفتند بحمام رفته است او گفت.

قالَ غُلَامًا أَتَىٰ الْحَمَاماً ^۱	وَ أَمِيرٌ إِذَا أَرَادَ طَعَاماً ^۲
مَا إِنْ أَرَدْتَ الْأَسْلَاماً ^۳	فَيَكُونُ الْجَوابُ مِنِّي إِلَى الْحَاجِبِ
كُلُّ يَوْمٍ يَكُونُ ^۴ فِيهِ صِيَاماً ^۵	لَسْتُ أَتِيكُمْ مِنْ الدَّهْرِ إِلَّا

عتبی در سال دویست و بیست و هشت وفات یافت و این کتابها ازاوست: كتاب الحيل. كتاب (اشعار) الاعاریب و اشعار النساء (اللاتی احیین ثم ابغضن) (كتاب الذیبح). كتاب الاخلاق.

نام کاتبان هترسلی که نامه‌ها یشان را

روایت^۶ کرده‌اند

قاسم بن صبیح (کم). یحیی بن خالد (کم). فضل پسر یحیی (کم). جعفر پسر یحیی (کم) قاسم^۷ بن ابو صالح (کم). یوسف بن قاسم (کم). یعقوب بن نوح (کم). یوسف لقوه (کم). فضل بن سهل - زیاد. حسن بن سهل (کم). محمد بن بکر (کم). احمد بن منجم - زیاد. احمد بن یوسف کاتب مأمون (که بوزارت هم رسید) زیاد.

۱- ف (مضی). ۲- وامیری که چون طعام بخواهم حاجبش گویدم که رفت بحمام.

۳- در جوابش من این چنین گوییم کامدم من برای عرض سلام.

۴- ف (ترون). ۵- بچنین در گهی نیارم روی. خبر همان روزهای ماه

صیام

۶- جب (الفیض). ۷- جب (دونت).

ابو اسحاق ابراهیم بن عباس

بن محمد بن صول کاتب، یکی از بلبغان و شاعران فصیحی است که در دوران دستهٔ از خلفاء تصدی دیوان رسائل را داشته و از ظرفاء و بزرگان بود، ابو تمام گوید: اگر هر آینه همت ابراهیم در خدمت بسلطین ویرا بآن پایه بالا نمیرد، برای شاعران نانی بجا نمی‌ماند یعنی شعرش بآن پایه خوب بود. این کتابها از اوست: کتاب رسائل، کتاب الدهله، بزرگ است، کتاب الطبیخ، کتاب العطر ..

حسن بن وهب

ابن سعید بن عمر و بن حصین بن قنان بن متی، و قنان کاتب یزید بن ابوسفیان در زمان حکمرانیش در شام بود، و بعد برای معاویه کتابت می‌کرد، و معاویه او را به یزید داده، و در خلافت یزید وفات یافت، یزید فرزند او را بنام قیس بکتابت گمارد، و قیس برای هروان و عبدالملک، و پس از آنان، برای هشام کتابت کرده، و در زمان هشام وفات یافت. وهشام فرزند او حصین را بکتابت برگزید سپس کاتب هروان شد، (و با او بمصر رفت، هروان که کشته شد) نزد ابن هبیره رفته، و ابن هبیره از ابو جعفر برای او زینهار نامه گرفته و او هم در خدمت منصور و مهدی بود، تا آنکه در راه ری وفات یافت، و مهدی پسر او عمر را بکتابت برگزید، و مدتی هم کاتب خالد بن برمک بود، تا وفات یافت، و سعید جای او را گرفته، و همیشه در خدمت خاندان برمک بود؛ فرزندش وهب به رطرقی روی آورد، مدتی نزد جعفر بن یحیی کتابت کرد، بعد در دستگاه ذوالریاستین در آمده و ذوالریاستین درباره او می‌گفت: من عجب دارم از کسیکه وهب با او باشد، و او اهتمامی بخود نداشته باشد. پس از ذوالریاستین، حسن بن سهل او را کاتب خود نمود و کارکرمان و فارس را با او گذار کردتا بآن سروصورتی دهد، و هنگامیکه او را از فم الصلح^۱ بر سالت نزد مأمون فرستاد در راه بغداد - فم الصلح غرق شد. سلیمان در سن چهارده سالگی بکتابت مأمون برگزیده شد، و بعد برای ایتاخ، واشناس کتابت کرده، و در دوران معتمد بمقام وزارت رسید. و نامه‌هاش بصورت کتابی جمع آوری شد. اما حسن بن وهب برادر سلیمان، کاتب محمد بن عبدالملک زیات بود. و ریاست دیوان رسائل را داشت، و شاعری بلبغ، و نامه‌نگاری فصیح، و یکی از تویسندگان ظریف و بذله گوئی بوده و نامه‌هاش بصورت کتابی جمع آوری شده است.

۱- رجوع شود بصفحة ۵۵ همین کتاب.

ابن عبدالملک زیّات

نامش محمد بن عبدالملک بن ابان (زیات) ، و ابان از مردم دهکده دسکرہ^۱ در جبل^۲ بود که در آنجا روغن جمع کرده و ببغداد می‌آورد . و محمد از شاعران بلیغی است که در زمان سه خلیفه، معتضم، واثق، و متوكل مقام وزارت را پیدا کرد ، و متوكل پس از جهل روز از خلافتش او را دستگیر و بقتل رسانید ، و ما بشرح حال او در جای دیگر خواهیم پرداخت . وفاتش در سال دویست و سی و سه ؛ واز کتابهای اوست: کتاب رسائل .

قاسم بن یوسف

برادر احمد بن یوسف ، شاعر ، و مترسل ، و دارای کتاب رسائل است .

عمر و بن هسعده

بن سعید^۳ (بن...) از وزراء مأمون ، و مرد بلیغ و شاعر و مترسلی بود . و کتاب رسائل بزرگی دارد .

سعید بن وهب کاتب

این شخص از خاندان وهب بن سعید نیست و از نژاد ایرانیان است . و این کتابها از اوست: کتاب رسائل . کتاب دیوان شعره .

حرانی

ابوالطیب عبدالرحیم بن احمد حرانی ، از شاعران و مترسانان بلیغ ، و کتاب رسائل . و کتاب فی البلاعه از اوست .

ابوعلی بصیر

شاعر و بلیغ و مترسل بود، و میان او و ابوالعبیاء مهاجات و مکاتبات نیکوئی مبادله شده و در این باره اشعاری نیز دارد . و کتاب رسائل . کتاب دیوان شعره از اوست .

۱- دسکرہ: نام چند محل است و نزد اینجا منادی شده است که در مقابل جبل ای-
معجم البلدان).

۲- جبل: بفتح حیم و تشدید باء و ضم ل دهکده بزرگی است میان نعمانیه و واسطه
سابقاً شیری بوده و قاضی آن ضرب المثل شده است (ر.ك. معجم البلدان).

۳- ف (عمر و بن سعید بن هسعده).

یوسفی

ابوالطیب محمد بن عبدالله، از فرزندان احمد بن یوسف کاتب است، که کتابت مأمون را داشت، و رساله‌ها یش شهرتی پیدا کرد، و در شماره ترسانی بلیغی بود. این کتابها از اوست : کتاب الفصول فی الرسائل المختاره : کتاب رسائله خاصة

بنو مدثر

احمد، و محمد، و ابراهیم . که همه شاعر و مترسل و بلیغ بودند . احمد کتابی بنام کتاب المجالسه والمذاکره دارد .

هارون بن محمد

ابن عبدالملک زیارات، مکنی با بو موسی ، در جمع آوری اخبار اهتمامی داشته و یکی از راویان بود . و این کتابها از اوست : کتاب اخبار ذی الرمه : کتاب رسائله .

سعید بن حمید

مکنی با بو عثمان ، کاتبی بود شاعر و نامه‌نگاری شیرین گفتار، در هنر خود بر جستگی داشت . در دبودن از دیگران مهارت بخراج میداد ، و بسیار بعارتیت^۱ میگرفت . و اگر بسخنان سعید و اشعارش میگفتند بخانه خود برو گرد ، چیزی برای او باقی نمیماند . و این سخن از احمد بن ابو طاهر درباره گفته‌های اوست . وی مدعی بود که از شاهزادگان ایرانست . این کتابها از اوست : کتاب انتصاف العجم من العرب که معروفست پنسویه . کتاب دیوان رسائله . کتاب دیوان شعره والصراعه^۲ . و هر یک از احمد و ابراهیم نیز کتاب رسائلی داشتند .

ابراهیم بن اسماعیل

ابن داود کاتب . که در براءت و بلاغت بر هر کسی برتری داشته و دارای : کتاب رسائل است .

سعید بن حمید بختگان

مکنی با بو عثمان ، بسیار با هوش و متکلمی فصیح ، و از تبار کهن ایران بود، و عصیت

۱- ف (کثیر الاغاره) جب (کثیر الاغاره) . ۲- ف (والصارعة) .

شدیدی علیه عربها داشت . و این کتابها از اوست : کتاب فضل العجم علی العرب و افتخارها .
کتاب رسائله . و در کلام نیز کتابهایی دارد که در جای خود ذکر خواهیم کرد .

حمید بن مهران کاتب

اصفهانی است و برای برمکیان ، در مدت زندگانیش کتابت میکرد . و دارای کتاب رسائل است .

ابن یزداد

ابو عبدالله محمد بن یزداد بن سوید ، وزیر هامون ، بلیغ ، و مترسل ، و شاعر بود ، از کتابهای اوست : کتاب رسائل . کتاب دیوان شعره .

محمد بن مکرم

کاتبی بلیغ و مترسل ، و دارای کتاب رسائل است .

ابوصالح

عبدالله بن محمد بن یزداد بن سوید ، یکی از کاتبان بلیغ است (و فرزندش ابو احمد عبدالله بن محمد بن یزداد کتاب البارع تألیف پدرش را تا سال سیصد با تمام رسانید) و این کتابها از اوست : کتاب التاریخ . کتاب رسائله .

میمون بن ابراهیم کاتب

در دوران متوکل تصدی نامه‌های ویژه او را داشت ، و از نامه‌نگاران فصیح و بلیغی پوده و دارای کتاب رسائل است .

موسى بن عبد الملک

در دوران متوکل دیوان سواد^۱ و جز آن با او بود ، و از نامه‌نگارانی است که چیز کمی از نامه‌های او را دیده‌ام .

۱- سواد بد و محل اطلاق میشود یکی ناحیه‌ایست نزدیک بلقاء که برای سیاهی سنگها یش آن را سواد گویند و یکی رستاق و کشتزارهای عراق برای سیاهی کشتزارها و نخلستانها و باگاتش (معجم البلدان) .

ابن سعید قطر بلی

ابوالحسن احمد بن عبدالله بن حسین بن سعید بن مسعود قطر بلی، از علماء و فضلا، نویسنده‌گان، و این کتابها از اوست: کتاب التاریخ - که آنرا تا زمان خود تألیف کرده است، کتاب فقرالبلغا، کتاب المنطق.

نطاحه

ابوعلی احمد بن اسماعیل بن خصیب انباری، کاتب عبیدالله بن عبدالله ابن طاهر، وقبل^۱ از او برای محمد بن طاهر کتابت میکرد. بلیغ، و مترسل، و شاعر، وادیب برجسته در هنر بلاغت بود و بیشتر نامه‌هارا از طرف خود بدوسنایش مینوشت، و میان او و ابوالعباس بن معتز نامه‌ها و جوابهای مبادله شده است. دیوان رسائلی در حدود هزار ورق دارد که مشتمل بر مراسلات گوناگون بسیار خوبی است. و کتاب الطبیخ. کتاب طبقات الکتاب، از اوست، و نیز کتابی دارد که آن را - المجموع المنقول من الرقاع - نامیده^۲ و مشتمل بر مجموعاتی از علماء و مشاهداتی است که از اخبار بزرگان داشته است. کتاب صفة النّفس. کتاب رسائله الى اخوانه.

ابن فضیل کاتب

ابوالحسن علی بن حسین بن فضیل بن مروان، نژادش فارسی، و از کتابهای اوست: کتاب الاصنام و ما كانت العرب والجهم تعبد من دون الله تبارك اسمه.

ابوالعیناء

محمد بن قاسم بن خلاد. فصیح و بلیغ، و حاضر جواب، و در پاسخ دادن سرعنه داشته، و شاعر بود. در آخر عمر نایبنا گردید. میان او و ابوعلی بصیر، و همچنین ابوهفان، نامه‌ها و هجوهای مبادله شده، و مردم عسکر از زبانش یمناک بودند، وی از اصمی و سایر علماء روايتها کرده است. وفاتش در سال دویست و هشتاد واندی بوده، و این کتابها از اوست: کتاب اخبار ابی العیناء که ابن ابوطاهر آنرا تألیف کرده. کتاب شعر ابی العیناء - در حدود سی ورق.

۱- ف (وقتله محمد بن طاهر) جب (وقبله محمد بن طاهر).

۲- ف (اسماء المجموع ...) جب (سماء).

این نسخه را بخط ابو علی بن مقله یافته‌م

و مقتضی هیدانم بهمان ترتیب والفاظش

در اینجا بیاورم

نام خطباء

امیر المؤمنین علی علیه السلام . طلحة بن عبیدالله . (عبیدالله بن زیر) . عبیدالله بن عباس
بن عبدالمطلب . خالد و اسماعیل پسران عبدالله قسری . یزید بن خالد بن عبدالله^۱ . و
جریون بن یزید بن خالد . خالد بن صفوان . عبدالله بن اهتم . ابن قسریه^۲ . صعصعه بن صوحان .
محمد بن قیس خطیب - زیاد بن ابوسفیان . قطروی بن فجاء . ولید بن یزید . ابوجعفر منصور .
مأمون . شبیب بن شبیه . عباس بن حسن علوی و عبدالله پسر او^۳ محمد بن خالد بن عبدالله
قسری . شبة بن عقال .

نام بلیغان

ابومروان غیلان ، سالم کاتب^۴ هشام بن عبدالمطلب (که از خویشان زن عبدالحمید بود)
عبدالحمید بن یحیی کاتب هروان . خالد بن ربیعه سوقی^۵ . عبدالوهاب بن علی - که در دوران
بلال بن ابوبده بود . عماره بن حمزه . یحیی و محمد پسران زیاد حارثی از فرزندان
حارث بن کعب . حجر بن سلیمان حرانی . محمد بن حجر کاتب عباس بن محمد . جبل بن یزید ،
کاتب عماره بن حمزه . مسude ابوعمره ، عبدالجبار بن عدی ، و مسude بن خالد ، کاتبان
منصور . یونس بن ابوزرده ، که برای عیسی بن هویی کتابت داشت . رقاشی . سهل بن هارون
متصدی بیتالحكمة مأمون . سعید بن هریم^۶ ، همباز سهل بن هارون در بیتالحكمه . عبدالله
بن خاقان . جعفر بن محمد بن اشعت . عبیدالله بن عمران ، که برای گروهی کتابت کرده و
آخرین نفر آنها فضل بن یحیی بود . ابن ادھم ، کاتب ابومحزم^۷ . ابو ربیع محمد بن لیث .
غان بن عبدالحمید مدینی ، که برای جعفر بن سلیمان در مدینه کتابت میکرد . خطاب برده

۱- ف (یزید بن عبدالله بن خالد) . ۲- ف (القریہ) .

۳- ف (عبدالله پسر او - را پس از محمد بن خالد بن عبدالله قسری آورده) .

۴- ف (مولی) . ۵- ف (الشرقی) . ۶- ف (هارون) .

۷- ف (احدمعم) . ۸- ف (ابومحزم) . ۹- جب (هبة الله) .

سلیمان بن ابو جعفر . (ودوستدار او)، ابن اعین کاتب^۱ . ابو ... شامی^۲ کاتب ولید بن معاویه . خطاب بن ابو خطاب ، که از خود داعیه داشته و درباره خود مینوشت ، عبید بن حریش^۳ کاتب . کلثوم بن عمرو عتابی ، از ادبائی که درباره خود مینوشت . ابو مسلم شامی . قمامه کاتب عبدالملک بن صالح . اسحاق بن خطاب کاتب قمامه بن زید . هریر بن صریخ کاتب عبدالملک بن صالح . ابو روح کاتب علی بن عیسی ، جانشین یوسف بن سلیمان . ابن عبادیه . محمد بن حرب ، کاتب مخلوع^۴ . احمد بن یوسف . مسلم کاتب خزیمه بن خازم . اسماعیل بن صبیح . ابو عبدالله کاتب مهدی . محمد بن سعید ، در دوران مأمون . بکر بن فیض بن عبدالحمید تمیمی در دوران بلال بن ابوبده . قاسم بن محمد - که او نیز در دوران بلال بود . بشر بن ابو بشاره^۵ . ابو نجم حبیب بن تجم ، در دوران مهدی . مطرف بن ابو مطرف لیثی . ابراهیم بن اسماعیل ، استاد محمد بن مکرم . یوسف بن سلیمان ، کاتب (علی) . ابو حوط^۶ کاتب هریر بن صریخ . حمزه بن عفیف بن حسن ، کاتب طاهر بن حسین . مسلم بن صدقه شامی . ابو هاشم حرانی .

بلیغ تر از همه هر دم ده نفرند

عبدالله بن مقفع . عماره بن حمزه (جبل بن یزید) . حجر بن محمد . محمد بن حجر . انس بن ابو شیخ ، که احمد بن یوسف کاتب بر او تکیه داشت . سالم . مسعوده . هریر . عبدالجبار بن عدی . احمد بن یوسف^۷ .

بلیغانی که بعد پیدا شدند

ابراهیم بن عباس (صوالی) . حسن بن وهب . سعید بن عبدالملک .

بهترین کتابها در نظر همه

عهد اردشیر . کلیله و دمنه . رساله عماره بن حمزه . یتیمه ابن مقفع . رسالت الخمیس^۸ . احمد بن یوسف کاتب .

- ۱- ف (این نام را متصل بنام پیش آورده) .
- ۲- ف (ابوالسامی) .
- ۳- ف (عبدالله بن خراش) .

۴- ظاهرآ مراد مقتصد بالله هجدھمین خلیقه عیاسی است (ر.ک. قاموس الاعلام ترکی) .

۵- ف (ابی ساره) .

۶- ف (کاتب ابی حوطه کاتب هریر بن صریخ) .

۷- با اضافه - جبل بن یزید - یازده نفرند .

۸- ف (رسالت الحسن) .

موضوعاتیکه در آنها تأثیراتی شده

در موضوعات عمومی^۱ . در فتحها . در هزینه‌ها . در سلامت . در طاعت . در شریعت . در شکر گذاری . در حکمرانی . در پیمان و عهود . در مشورت . در عصیت . در باران . در زلزله و تکان زمین . در بیعت . در صلح . در ناسراگوئی . در حاجات . در رضا . در مودت . در گله گذاری . در پوزش وعد خواهی . در وثیقه . در تهنیت . در هدایه . در قضاوت . در تعزیت . در جهاد . در مواسم^۲ . در عیادت از بیماران ... در آرزوها . جواب فتوحات . نامه‌هائیکه از طرف پادشاهان بشاهان جهان نوشته شده . در ناکسان و نامردان . در آتش‌سوزی (درجنگ) در استسقاء . در پاداش و صله . در زینهار . در شوق و اشتیاق - و آن چیزهاییکه مربوط با نجام کاراست چون دیدن ماه ، اعیاد ، عزلت ، طلب حاجت ، دوری از مردم . و دادخواهی .

این بود آنچه را که ابن مقله نوشته است .

غسان^۳ بن عبد‌الحمید

برای جعفر بن سلیمان^۴ بن علی کتابت میکرد . بلیغ و گفتاری شیرین و معانی نمکین داشت و کتابهایش تدوین گردید و از کتابهای او کتاب رسائل است .

محمد بن عبد‌الله بن حرب

کاتب حسن بن قحطبه در ارمنستان ، و بعد از قحطبه برای یزید بن اسید و سپس برای فضل بن یحیی کتابت میکرد . و کتاب رسائلی دارد .

بکر بن صرد^۵

کاتب یزید بن هزید ، و با بلاگت بوده ، و کتابهای مشهوری دارد ، هموست که از طرف یزید بن هزید هنگام وفات برمه^۶ بر شید نامه نوشت . کتاب رسائل . و کتاب الرسالة المزیدیة الى الرشید - از اوست :

- ۱- در هتن فی العame است و عame معانی مختلفی دارد که بنظر ما در اینجا همانست که آورده‌ایم .
- ۲- موسی گردآمدن در یکجا و بیشتر در وقت اجتماع حاجیان در مکه استعمال میشود جمع آن مواسم است (اقرب الموارد) .
- ۳- جب (عیسان) . ۴- ف (سلیم) . ۵- ف (صود) . ۶- جب (یزید) .

ابوالوزیر

عمر بن مطرف کاتب، از عبدالقیس و از مردم هرو^۱ و منصدمی دیوان المشرق^۲ در دوران عهدی و هادی ورشید بود، و برای منصور و مهدی کتابت میکرد. وفات او را در دوران مهدی دانسته‌اند و صحیح آن است که در دوران رشید درگذشت و او هم بسیار اندوهگین گردید. وی هر دی موثق، و در هنر خود مقدم، و بلیغ و راویه بود. و این (کتابها) از اوست: کتاب منازل‌العرب و حدودها و این کانت محلة کل قوم والی این انتقل هنها. کتاب رسائل ابی^۳ الوزیر. کتاب مفاخرة‌العرب و منافرة‌القبائل فی النسب. رشید که بروی نماز گذارد، گفت: خدا تورا بیامرزد، بخدا سوگند که برای تو کارهائی پیش نیامد که یکی برای خدا و یکی هم برای خودت باشد و تو آنرا که برای خدا بود، برآن که برای خودت بود ترجیح نداده باشی.

فضل بن هرون

بن ماسرجس^۴ نصرانی، و از دهکده بود معروف بنیلی^۵ که در منطقه نهر بوق^۶ است و عمرش بحدود سه سال رسید. بمامون و معتصم خدمتها کرده، و در دوران معتصم وزیر شده، و بعد بخلفا بعداز او هم خدمتها کرده است. در علم کم مایه بود: ولی معرفت خوبی بیگونگی خدمت بخلفاء را داشت. این کتابها از اوست: کتاب المشاهدات والاخبار التي شاهدها و رآها (ورواها). کتاب رسائله.

جنبشیاری

ابوعبدالله محمد بن عبدوس، یکی از نویسنده‌گان اخباریان و نامه‌نگار بود. و این کتابها از اوست: کتاب الوراء والکتاب. کتاب میزان‌الشعر والاشتمال علی انواع‌العرومن

۱- رجوع کمیبد به صفحه ۱۹۲ همین کتاب ۲- جب (السرف).
۳- ف (الی). ۴- ف (ماسرحس). ۵- ف (سلی) و برای

نیلی رجوع شود به صفحه ۱۰۹ همین کتاب.

۶- نهر بوق در ناحیه بغداد و نزدیک کلواذا بوده و عقیده دارند کلواذا در طرف جنوبی و نهر بوق در طرف شمالی بغداد است. (معجم‌البلدان).

(گروهی)

شیلمه

محمد بن حسن بن سهل کاتب. و شیلمه لقب اوست. در ابتدا با علوی بصری بود، بعد بینداد آمده و با برخی از خوارج آمیزش داشته و برای آنها کوش مینمود. معتقد او را پر عمود خیمه اش کردناج^۱ کرد. این کتابها از اوست: کتاب اخبار صاحب الزنج و وقاره. کتاب رسائله.

ابن ابواصبع

ابوالعباس احمد بن محمد بن ابو اصبع. و از کتابهای اوست: کتاب القلم^۲ و شرف الکتابه. در حدود پنجاه ورق. و فانمه های کمی هم دارد.

ابن ابوالسرج

ابوالعباس احمد بن ابوالسرج^۳. و از کتابهای اوست: کتاب القلم^۴ و ماجاء فيه. و رساله های هم دارد.

اسحاق بن سلمه

کاتبی است فارسی. و از کتابهای اوست: کتاب فضل العجم علی العرب. و رساله های هم دارد.

موسى بن عيسى کسروی

و این کتابها از اوست: کتاب حب الاوطان. کتاب مناقضات من زعم انه لا ينبعي ان يقتدى القضاة في مطاعمهم بالائمه و الخلفاء.

- ۱- ف (و كان مصلوبا على عمود خيمته) جب (فحرقه المعتقد كردناجا على عمود خيمته).
- و كردناج، فارسی بمعنای قسمی از کتاب است که گردان و گردانیده نیز گویند (فرهنگ نفیسی).
- ۲- ف (العلم).
- ۳- ف (ابن ابوالسرج).
- ۴- ف (العلم).
- ۵- ف (العلم).

یزدجرد بن هرینداد اکسروی

در دوران معتقد بود، و این کتابها از اوست: کتاب فضائل بغداد و صفت‌ها. کتاب الدلائل علی التوحید من کلام الفلاسفه (و غیرهم. کتاب بزرگیست که آنرا بخطش دیده‌ام).

گروه دیگر

داود بن جراح

پدر بزرگ ابوالحسن علی بن عیسی، برای مستعين کتابت میکرد. و این کتابها از اوست: کتاب التاریخ و اخبارالکتاب. کتاب الرسائل.

محمد بن داود جراح

مکنی با بو عبدالله، در زمانش از وی فاضلتر دیده نشد. عبدالله بن معتز در اولین روز خلافتش او را بوزارت برگزید. دانشمندی بود که هر دماقی را دیده داشت. و از علماء فصحاء و شعراء آموخته، و بخط خود نوشته‌هایی دارد که از شماره بیرون است، و خود او آنها را میخواند و اصلاح میکرد. پس از فتنه ابن معتز^۲ برسون^۳ خادم درآمد، و او هم در کارش اقداماتی داشت، و چون ابوالحسن بن فرات ازوی بیمناک بود، اشاره بقتلش نموده، و اورا کشتند و بیرون آورده و کنار سقاخانه نزدیک باب مامونیه^۴ انداختند که از آنجا ویرا بخانه‌اش برداشتند و این کتابها از اوست: کتاب الورقه فی اخبارالشعراء – که برای ابن منجم نوشت. کتاب الشعرا والشعراء – نازک است. کتاب من سمی من الشعرا عمر^۵ فی الجاهلیه والاسلام. کتاب الاربعه بپیکره کتاب ابوهفان. کتاب الوزراء.

علی بن عیسی

ابن داود بن جراح. در ریاست باندازه بلندمرتبه بود که بتعريف و توصیف نباید. و

۱- ف (مهیندان).

۲- ابن معتز فقط یک روز خلیفه بود. روز بعد طرفداران مقتدر بیروزی یافتند، و ابن معتز درخانه ابن جصاص گوهری پنهان گردید. و در دوم ربیع‌الثانی دستگیر و با مر مقتدر کشته شد (لخته‌ده خدا – ابن معتز). ۳- ف (هونس). ۴- مامونیه از محله‌های بغداد است ابتدا کاخ جعفر بن مکی آنجا بود. بعد مامون آنجا را مقر خود قرارداد و بمامونیه معروف گردید و تمام آن محله باین نام خوانده شد (دلیل خارطة بغداد ص ۱۲۳). ۵- ف (عمرو).

در هنرمندی و عفاف^۱ شهرت و جلوه بسزائی داشت . سه مرتبه وزیر مقتدر گردید (و نسبش ابوالحسن است) و در همان روزی وفات یافت که در صبح آن معزالدوله از دجله عبور کرد^۲ و آن روز معممه^۳ در نیمة ماه ذیحجه بود ; و در خانه اش پیخاک سپرده شد . این کتابها از اوست : کتاب جامع الدعاء . کتاب معانی القرآن و تفسیره . و در این کار ابوالحسین^۴ خراز ، و ابو بکر بن مجاهد او را کمک کرده اند . کتاب الکتاب و سیاست المملکه و سیرة الخلفاء .

فرزندش ابوالقاسم

عیسی بن علی ، یگانه عصر خود در منطق و علوم باستانی بود . ولادتش در ... و از کتابهای اوست : کتاب فی اللغة الفارسية .

ابوالقاسم عبدالله بن علی

ابن محمد بن داود بن جراح ، معروف با بن اسماء خواهر علی بن عیسی . کاتبی فاضل و مترسل بود ، و این کتابها از اوست : کتاب الاستفادة فی التاریخ . کتاب البیان و تقویم اللسان .

عبدالرحمن بن عیسی

پسر ابوالحسن ، کاتب فاضل بود ، و با مشورت برادرش که از وی پشتیبانی میکرد ، وزیر مقتدر گردید و نظارت در کارها با (ابوالحسن) علی بن عیسی بود . و این کتابها از اوست : کتاب سیرة آل الجراح^۵ و اخبارهم و انسابهم فی القديم والحديث . کتاب التاریخ از سال دویست و هفتاد تا زمان او . کتاب الخراج - بزرگ ، و فاتمام .

ابن عمر مردم

ابوالقاسم بن عبدالله ، که در بطائق^۶ نزد عمران ، (بطور مشکوك) وفات یافت . و از کتابهای اوست : کتاب الخراج . و نام آنرا ...

- ۱- ف (والفقه) جب (والعقۃ) . ۲- در سال ۴۳۴ هجری معزالدوله احمد بن بویه بینداد آمده خلیفه مستکفى را خلع و چشمانت را میل کشید و مطیع لامر الله را بجای او گذاشت (قاموس الاعلام ترکی) . ۳- ف (جمعه) و معممه آزادلیران است (فرهنگ نفیسی) . ۴- (ابوالحسن) . ۵- ف (أهل الخراج) . ۶- بطائق میان واسط و بصره است (معجم البیلان) .

مطّوق

علی بن فتح، کنیه‌اش ابوالحسن^۱ و از کتابهای اوست: کتاب الوزراء – که آنرا در دنبال کتاب محمدبن داودبن جراح، تا دوران ابوالقاسم کلواذانی، تألیف کرده است.

ابن حرون

این کتابها از اوست: کتاب فضل نظم القرآن. کتاب الرسائل.

هرثدي

ابواحمدبن بشر هرثدي بزرگ، همان‌کسی است که ابن رومی اشعاری در ماهی^۲ برایش فرستاده و با همدیگر شوخی داشتند. هرثدي کاتب موفق در کارهای ویژه‌اش بود و این کتابها از اوست: کتاب الانواع – کتابی است بزرگ و در نهایت خوبی. کتاب اشعار قریش. وصولی در نوشتگات خود با آن تکیه داشت و آنرا بنام خود نموده است، و من (دستور) آنرا بخط هرثدي دیده‌ام.

خاندان ثوابه بن یونس

دو دعائشان نصرانی، و گویند یونس معروف به لبابه بود و حجاجت میکرد. و بقولی مادرشان لبابه است. ابوسعید و هب بن ابراهیم بن طازاد برای من حکایت کرد که، علی بن حسین و ابوالعباس احمدبن محمد بن ثوابه در کشت زاری گفتگو و منازعه داشتند و در خانه یکی از رؤسا. که گویا عبیدالله بن سلیمان باشد مجلسی نمودند و علی بن حسین گفتگو با ابوالعباس را دران مجلس بپرادرش ابوالقاسم جعفر بن حسین واگذار کرد. ابوالعباس زبان بدشنا و استهزا گشوده و از جمله سخنانش این بود، که شما با ربودن مال مردم^۳ زندگانی مینمایید. علی بن حسین دست کودک زیبایی را که همراش بود گرفته، و در جای خود ایستاده، و سر را بر هنره نموده، و با صدای رسانگفت: ای گروه نویسنده‌گان،

۱- جب در حاشیه (بالای ابوالحسن نقطه گذاشته و نوشته است این کلمه بخط مصنف نیست).

۲- ف (فی السهک) که بمعنی بوی بد – و جب (فی السلمك) بمعنی ماهی.

۳- ف (وانما يققتم بالبربره) جب (وانما نفقتم بالبربره) و بزبزه ربودن چیزیست (منتھی الارب).

شما مرا میشناسید ، و این کودک فرزند من از فلان دختر فلانی است ، که بطلاق حرج و سنت^۱ بر همه مذاهب ، مطلقه باشد ، اگر این علامتی که در رگهای پشت من است از علامات جد او فلان مزین^۲ نباشد و دیگر نخواست کنیه جد ابن ثوابه را صراحتاً گفته باشد ، ابوالعباس چنان شرمده و خجل گردید که ندانست چه جوابی گوید^۳ و دیگر درباره آن کشتزار سخنی نگفته ، و بی گفتگو آن را واگذار کرد . و مجلس آرمیدگی و وقاری^۴ بخود گرفت .

ابوالعباس از زمرة کسانی بود که مردم صحبتش را خوش نداشتند و مبغوض همه بود . ویرا سخنان ناهنجار و رشتی است که تدوین شده ، و از آن جمله است : برای من گلاب بیاورید تا دهانم را از گفته های حاجم^۵ بشویم . و از جمله ، وقتی که امیر المؤمنین را دید گفت : مردم درس گو شدند و قلم گرفتند ، و پیش افتادند و وزیر شدند .

ابوالعباس در سال دویست و هفتاد در گذشت . و کتاب رسائل مجموع . کتاب رسالته فی الكتابة والخط . از اوست .

ابوعبدالله محمد

بن احمد ثوابه ، نامه نگار بلیغی بود ، و کتابت میکرد^۶ . و دارای کتاب رسائل است که جمع و تدوین شده .

ابوالحسین بن ثوابه

آخرین نفر از فضلاو علماء این خاندان است که ما دیده ایم . و دارای کتاب رسائل است .

قدامة بن جعفر

قدامة بن جعفر بن قدامة ، نصرانی بود ، و بر دست مکتفی بالله اسلام آورد ، و یکی از

۱- طلاق حرج یعنی طلاق تحریم آور است . و طلاق دو قسم است ، طلاق البدعه ، و طلاق السنّه . طلاق البدعه اقسام سه گانه دارد که نزد شیعیان باطل است . و طلاق السنّه سه قسم است . با این ورجمی و طلاق عده ، (ر.ک. کتاب الطلاق شرائع ، چاپ محمد رحیم) .

۲- هزین - سرتقاش . حجامت کننده (فرهنگ نفیسی) .

۳- ف (لم یحر جوابا) جب (لم یحر جوابا) . ۴- ف (و تفرق اهل مجلس عن ذلك) جب (و توفر المجلس عن ذلك) . ۵- ف (حاخم) .

۶- ف (قل قدر ایسا) جب (الناس قد تدرأسوا) .

۷- ف (و کان کتب للمعتصد) جب (و کان یکتب) .

فصیح و فلاسفه با فضلی است که در علم منطق انگشت نما بود. درباره پدرش چیزی نقل نشده‌^۱ و معلوماتی نداشت. و این کتابها از قدامه است: کتاب الخراج - در هشت منزل، و نهمین منزل را هم بر آن افزود.^۲ کتاب نقدالشعر. کتاب صابون الفم. کتاب صرف الهم. کتاب رسالته فی علی بن مقله، که معروف - بالنجم الثاقب است. کتاب جلاء الحزن. کتاب دریاق. الفکر - فيما عاب به ابا تمام. کتاب السياسة. کتاب الرد علی ابن المعتز. کتاب حشو - حشاء الجليس. کتاب صناعة الجدل. کتاب نزهة القلوب وزاد المسافر.

ابن حماده^۳

ابوالحسن احمد بن محمد بن حماده^۴ کاتب، در ادبیات خوب، و نویسنده فاضلی بود. در ادب کتابها تصنیف کرده و ادبیان را دیده، و این کتابها از اوست: کتاب امتحان. الكتاب و دیوان ذوی الالباب کتاب الرسائل.

کلواذانی

ابوالقاسم عبیدالله بن احمد بن محمد بن عبدالله بن حسین بن (ابو) الحسن بن خسرو بن فیروز بن آزی بن ههر آذان، از دودمان اردشیر بن باپک^۵ کلواذانی^۶، متصدی دیوان السواد و جانشین علی بن عیسی، و بر بزرگان، نویسنده کان ریاست داشت، و بعد اسماء وزیر گردید. و در ابتدا در دیوان ابن فرات نشو و نما یافته بود. تولدش پیش از سال سیصد، و وفاتش در ... واز کتابهای اوست: کتاب الخراج - دو نسخه است اولی را در سال بیست و شش، و دومی را در سال سیصد و شصت تألیف کرده است.

۱- ف (اممن لاتفکر فيه) جب (اممن لانقل فيه).

۲- جب در حاشیه دارد (در هفت منزل و هشتین منزل را بر آن افزود. و هنچندین نسخه دیده ام که نوشته بود در هفت منزل، و در مقدمه کتاب نیز هفت منزل را ذکر کرده. و من در پاک سخن دیدم که هشت منزل داشت و بخط دیگر نوشته شده بود. در کتاب السياسه که ترتیب هناری در آن ذکر شده هشتمن هشتمن را ذکر کرده ولی در کتاب الخراج ذکری از آن نشده، و از همین لحاظ جای تأمل است).

۳ و ۴- ف (ابن حماره).

۵- ف (فیروز بن ابی المهروان بن اردشیر بن باپک) ۶- کلواذان دهکده بود میان منطقه بعداد و مدائن، و در دوره عباسیان شهر پیغمی گردید. (دلیل خارطة بعداد ص ۳۵).

(ابوالحسن)^۱

(اسحاق بن شریع کاتب ، نصراوی ... و این کتابها از اوست : *کتاب الخراج* - در هزار ورق . *کتاب الخراج المعروف* . در حدود دویست ورق . *کتاب فی الخراج* - کوچک) (در حدود صد ورق) .

ابراهیم بن عیسی

نصراوی، از نویسنده‌گان و ادبیان ظریفی بود . و این کتابها از اوست : *کتاب اخبار* . *الحوالی*^۲ *کتاب الرسائل* .

ابوسعید و هب

ابن ابراهیم بن طازاد ، (کاتب ، المطبع) . از کسانی است که او را دیده‌ام . فاضل و ادیب و مترسل بود . کتابهای نفیس را جمع آوری میکرد . و فطرتاً نیکوکار ، و از باقیمانده نویسنده‌گانی بود که آنها را دیده‌ایم . و خاندان ابوالحسن^۳ بن طازاد بن عیسی از دست پروردگان ابوجعفر بن شیرزاد بودند . وفات ابوعسید و هب در ... و این کتابها از اوست : *کتاب الزیادات فی الكتاب الذی الفه* (ابوه) ابراهیم . *کتاب جمع فیه اخبار الحلہ*^۴ . و *کتاب رسائل من بلاغته* .

ابن نصر

ابوالحسن علی (بن نصر نصراوی ، بن طبیب ...) ^۵ که چند ماه پیش درگذشت . و از ادبیان صاحب تصنیف بود ، و چندین کتاب دارد که درباره آنها باهن مذاکره میکرد ، و گمان دارم که بیشترین آنها را پیشان نرسانید . از کتابهای اوست : (*کتاب* ... ^۶ *الاخلاق* - در حدود

-
- ۱- جب در حاشیه دارد (از اینجا - اشاره با ابوالحسن - تا اینجا - اشاره به صد ورق - بخط مصنف نیست) .
 - ۲- ف (*الحوالی*) .
 - ۳- جب (*وهو ابوالحسن*) ف (وبنوا ابی الحسن) .
 - ۴- ف (*خالد*) .
 - ۵- جب در حاشیه دارد (بخط ذکری) .
 - ۶- جب (کلمه‌ایست ناخوانا) .

هزار و پانصد ورق و بخط خود نوشته و با تصویر و مشتمل بر حکم و آداب است)^۱. کتاب ادب^۲ السلطان (بیش از هزار ورق)^۳ کتاب البراعة.

ابن بازیار

ابوعلی احمد بن نصر بن حسین بازیار، ندیم سيفالدوله، و جدش نصر بن حسین،
سامراه کوچ کرده و معتقد پیوست، و اورا چنان خدمت کرد که دلش را بدست آورده بود، وی
اصلا خراسانی و کارش تربیت مرغان شکاری بود، و معتقد یکنوع از مرغان شکاری خود
را بدست او داد. ابوعلی در حیاة سيفالدوله در سال سیصد و پنجاه و دو در حلب وفات یافت.
و این کتابها از اوست: کتاب تهذیب البلاعه. کتاب اللسان.

ابن زنجی (کاتب)

و او ابوعبدالله محمد بن اسماعیل بن زنجی کاتب است، و در خوش خطی موردستایش بود.
از کتابهای اوست: کتاب رسائله. کتاب الكتاب والصناعة.

مرزبانی

ابوعبدالله^۴ محمد بن عمران بن موسی بن سعید بن عبد الله، نژادش خراسانی، و آخرین
نفری از اخباریان صاحب تصنیف است که ما دیده‌ایم، راویهایست صادق اللهجه، و معرفت
بسیاری بر روایات دارد و مسموعاتش زیاد است. و تا این زمان که سال سیصد و هفتاد و هفت
میباشد حیات دارد، و ما از خدادند بقاء و تندرستی او را در خواست داریم^۵ و وفاتش در سال
سیصد و هشتاد و چهار بوده، و این کتابها از اوست:

کتاب المؤنق - در اخبار شاعران مشهور دوره جاهلیت که چنین شروع شده:
امرؤ القیس و طبقه او (و بشرح اخبارشان پرداخته). و محضر میان^۶ و اسلامیانی که دنبال

- ۱- جب در حاشیه دارد (بخط دیگریست).
- ۲- ف (صحبة).
- ۳- جب در حاشیه دارد (بخط دیگری).
- ۴- ف (ابو عبد الله).
- ۵- جب در حاشیه دارد (از اینجا تا بایان شرح حال مرزبانی بخط مصنف نیست).
- ۶- محصر می‌گزینی است که نیمی از عمرش در جاهلیت و نیم دیگر در سلام گذشته باشد (اقرب الموارد).

آن آمدند در هر طبقه که بودند، و جریر و فرزدق (و هم ردهان آنها) رادر صدر اسلامیان قرار داده و بهترین اخبار آنها را تا آغاز دوره عباسیان (که خداوند آنها را پایدار و مؤید و برقرار دارد) شرح داده است؛ و ابن هرمه، و حسین بن مطیر، و کسانی را ذکر کرده که اشعارشان مورد استشهاد است، و شماره اوراق آن بیش از پنجهزار ورق است.

كتاب المستنير - در اخبار شاعران مشهوری که بعد پیدا شده و شعر زیادی داشتند با منتخباتی از اشعارشان، بترتیب نسب و زمان آنان. و اولشان بشار بن برد، و آخرشان (ابوالعباس عبدالله) بن معتمر (بالله رضی الله عنهم) است و شماره اوراق این کتاب شش هزار ورق بخط مرذبانی در شصت جلد سلیمانی است^۱.

الكتاب المفید - دارای چندین^۲ فصل است. فصل اول مشتمل بر اخبار شاعرانی که در جاهلیت و اسلام لقبی^۳ داشتند. و اخبار کسانی که بکنیه معروف بوده، یا بکنیه پسر^۴ شهرت داشته، یا بمادرش شناخته شده، و یا بجدهش نسبت داده شده، و یا بنام بر دگانش خوانده شده، یا بسایر چیزهایی که از این قبیل میباشد. فصل دوم - در روایتها ایکه در باره صفات شاعران و عیبهایی که در بدن و صورت داشتند، چون سیاهی، و کوری از یک جسم، یا دوچشم، و غشو^۵ و پیسی. و عیبهایی که در اعضاء بدن، از موی سر گرفته تا پاداشته‌اند. فصل سوم. در آئین و کیش شاعران چون شیعه، اهل کلام، خوارج، و متهماں یمندی. و یهود. و نصاری و امثال آن. و آخرین فصل - در ذکر کسانی است که در جاهلیت برای تکبر و خودخواهی شعر گفتن را ترک کرده، و در اسلام برای پابندی بدیانت، از گفتن شعر پرهیز داشته. و یا برای تظاهر پیرتری، یا برای بزرگواری نفس، و یا برای عفت اخلاقی، از مدحه سرائی، و هجو کردن، و عشقیازی و تغزل خودداری کرده، و کسانی که شعرشان در یک زمینه بوده، مانند سید بن محمد حمیری، و عباس بن احنف، و همانند ایشان. (که بیش از پنجهزار ورق است).

كتاب المعجم - و در آن شاعران را بترتیب حروف تهیی آورده و آغاز آن از کسانی است که اول نامشان الف و بعد آنها ایکه اول نامشان ب، و بهمین منوال تا آخر حروف هجاء^۶ مشتمل بر پنجهزار نام، با ذکر پاره‌ای از اشعار مشهور هریک از آنان. که از هزار ورق بیشتر است.

كتاب الموسخ^۷ در چگونگی انقاد علماء از شعر برخی از شاعران از جنبه کسر^۸

۱- ف (كتاب عدد ورقه عشرة الاف ورقه فى المسئين بخطه فى سليماني).

۲- ف (عدد فصول) جب (عدة فصول).

۳- ف (المقلين) جب (المأقين).

۴- ف (والعمش) جب (والغضو) و غنو پردهایست که روی قلب و چشم پیدا میشود (اقرب الموارد).

۵- ف (اول اسعده الف الى حرف الياء).

۶- ف (الموسخ).

۷- کسر - ناستقامتی وزن شعر (اقرب الموارد).

ولحن^۱ ، وسناد^۲ ، وايطاء^۳ ، واقواء^۴ ، واحاله^۵ واضطرار^۶ گفتار ، وهلهلة السنج^۷ وسائل چیزهای که از معایب شعر بشمار می‌رود – که بیش از سیصد ورق است.^۸

کتاب الشعر ، مشتمل بر فضائل شعر ، و توصیفی از محاسن ، و منافع و مضار ، و معایب آن و چگونگی انواع و اقسام (و وزن) و عروض آن ، و ذکر اشعاری که بر گزیده او بوده ، و پایه ادبی گویندگان ، و اشعاری که منحول و سرقت شده است (و این کتاب بیش از دوهزار ورق است) . کتاب اشعار النساء – بیش از پانصد ورق^۹ کتاب اشعار الخلفاء – بیش از دویست ورق .

کتاب المقتبس – مشتمل بر اخبار نحویان بصره (و ذکر) اول کسیکه در آن سخنی گفته (و کسیکه) در آن تألیفی داشته و اخبار قاریان^{۱۰} و راویان از مردم بصره و کوفه ، و آنانکه بیعداد رفته و مقیم آنجا شدند . در حدود سه هزار ورق^{۱۱} .

کتاب المرشد – (ودر آن) اخبار متكلمان (و اهل عدل و توحید ، و شمه از مجالس و نظریات آنان) ، در حدود هزار ورق^{۱۲} .

کتاب اشعار (ینسب) الی الجن – در حدود یکصد ورق .

کتاب الرياض – در اخبار دلباختگان (که بچند باب تصنیف شده) و مشتمل است بر- بیانی در عشق و منشعبات آن ، و آغاز و پایان آن ، و نامهایی که لغویان پایان داده ، و انواع آن نامها ، و مشتقات آنها ، با ذکر پاره‌ای شواهد از اشعار دوره جاهلیت ، و مخضرمیان ، و اسلامیان ، و شاعران بعد از آنان (بیش از) سه هزار ورق .

(کتاب الرائق – در اخبار مفنبیان ، که بیش از هزار و شصصد ورق است) .

۱- لحن – خطای در اعراب کلمه (اقرب الموارد) .

۲- سناد – در شعر عرب اختلاف حذو است و اختلاف تأسیس (المعجم فی معاییر اشعار-

العجم ص ۲۷۷) . ۳- ایطاء – بازگردانیدن قافیتی است دو بار (المعجم ، ص ۲۲۸) .

۴- اقواء – اختلاف حذو و توجیه است (المعجم ، ص ۲۷۶) .

۵- احاله – اشاره بیک واقعه در شعر است (فرهنگ دوزی – عربی فرانسه) .

۶- ف (اضطراب) . ۷- هللهلة السنج – سخیف بودن نسج شعر (المتجدد) .

۸- ف (عدد ورقه ثلثماته ورقه) .

۹- ف (شصصد ورق) .

۱۰- ف (الفراء) جب (القراء)

۱۱- ف (هشتاد ورق) .

۱۲- ف (تمتر از صد ورق) .

كتاب الواشق - در توصیف غنا و آواز، و کیفیات و اقسام و طریق‌های آن، و اخبار مغنتیان از مرد وزن، چه آنهایی که آزاد بودند و چه آنهاییکه برده و زرخ بید شمرده می‌شدند^۱ **كتاب الازمنه** - در شرح چهار فصل، تابستان، زمستان، و دو فصل معتدل (وتوصیف) گرما، و سرما، واپر، برق، باد، و باران، و آبیاری، و استسقاء^۲ و آنچه از اوصاف بهار و خزان است، و سپس شمه درباره فلك و برجهای آسمانی، و آفتاب، و ماه، و خانه‌های آنها، و توصیف وقاویه بندیهاییکه عرب در آن نموده (و ستار گان سیار، و ثابت و احوال شب و روز) و سر گذشتهای عرب و عجم، و ماهها، و سالها، و هزاران سالهای گذشته (و هر لغتی که در ابواب این كتاب آمده) چه در اخبار و چه در اشعار، همه را مشروحاً ذکر نموده، و در حدود دوهزار ورق است.

كتاب الانوار والثمار - مشتمل بر پاره اشعاریکه درباره گل سرخ، و نرسک، و انواع گلها گفته شده، یا در اخبار و آثار دراین باره چیزی آمده، و سپس ثمره‌های درختی از خرما و سائر میوه‌جات، و نظم یا نثری خوبی که در این باره گفته شده، که در حدود پانصد ورق است^۳.

كتاب اخبار البرامك - از آغاز کارشان تا زمانیکه جاه و جلالشان نابود گردید، بطور مشروح، در حدود پانصد ورق. **كتاب المفضل** - در بیان، و عربیت، و ثابت، در حدود هفتصد ورق^۴. **كتاب التهانی** - در حدود پانصد ورق. **كتاب التسلیم والزيارة** - چهارصد ورق. **كتاب العباده**^۵ در حدود چهارصد ورق. **كتاب المفاتی** - در حدود سیصد ورق. **كتاب المرأة** - در حدود پانصد ورق. (**كتاب المعلى في فضائل القرآن** - دویست ورق). **كتاب تلقيح العقول** - بیش از یکصد باب، اول - باب (فی) العقل. بعد باب الادب - بعد باب العلم، و آنچه متوجه و نزدیک بآن است. بیش از سههزار ورق، **كتاب المشرف**، در حکم و اندرزهای پیغمبر صلی الله علیه و سلم^۶ و مواعظ صحابه^۷ رضوان علیهم، و دیگران، و پند و اندرزهای

۱- احتمال می‌ورد که همان **كتاب الرائق** باشد.

۲- استسقاء طلب باران، و آبجوئی (منتھی الارب).

۳- میان نسخه چاپی و خطی در ذکر محتویات این کتابها پس ویشهای فراوان است مانند رقم صفحات هر کتاب که در چاپ فلوکل پس از نام کتاب و در نسخه چستر بیتی در پایان شرح محتویات آن کتاب ذکر گردیده است.

۴- ف (در بیان و فصاحت در حدود سیصد ورق).

۵- ف (العباده).

۶- ف (والله).

۷- ف (ومواعظه و اصحابه).

عرب وعجم هزار و پانصد ورق^۱. اخبار من تمثل بالاشعار^۲، بیش از یکصد ورق. کتاب الشباب والشیب در حدود سیصد ورق. کتاب المتوج - در عدل و حسن سلوك - بیش از یکصد ورق. کتاب المدیح - در میهمانی، و دعوت، و آشامیدنیها - در حدود پانصد ورق. کتاب الفرج^۳ (نزدیک) بصد ورق. کتاب الهدایا، در حدود سیصد ورق. کتاب الهدایا - یک نسخه دیگر. کتاب المز خرف، در درستان و باران - بیش از سیصد ورق. اخیار ابی مسلم (الخراسانی) صاحب الدعوه، بیش از یکصد ورق. کتاب الدعاء - (در حدود) دویست ورق. کتاب الاوائل - در اخبار پارسیان قدیم و اهل عدل و توحید، و شمه از مجلسها و نظریات آنان، در حدود هزار ورق^۴. کتاب المستظرف - در ابلهان، و چیزهای نادر - بیش از سیصد ورق. اخبار الاولاد والزوجات والاهل - و آنچه درباره آنها گفته‌اند از مدح و ذم، در حدود دویست ورق. کتاب الزهد والزهاد، بخط مرزبانی (در حدود دویست ورق). کتاب ذم الدنيا، بیش از یکصد ورق^۵. کتاب المنیر، در توبه، و کارهای نیکو، و پرهیز کاری، و پاکدامنی (و مانند آن) بیش از سیصد ورق^۶. کتاب الحجاب^۷ یکصد ورق^۸. (کتاب المواعظ وذكر الموت، بیش از پانصد ورق) کتاب (اخبار) المحتضرین، در حدود یکصد ورق. کتاب شعر الحاتم الطائی در حدود دویست ورق. کتاب ابی حنیفه النعمان بن ثابت (و اصحابه) در حدود پانصد ورق.

کتاب اخبار عبدالصمدین المعدل، در حدود دویست ورق. کتاب الاخبار شعبة بن العجاج در حدود دویست ورق. اخبار ابی عبدالله محمد بن حمزه العلوی، در حدود یکصد ورق.

کتاب نسخ العهود الى القضاة، در حدود دویست ورق. کتاب الاخبار ملوك كنده - در حدود دویست ورق. اخبار ابی تمام بنتهائی، در حدود دویست ورق.

(و مرزبانی هسوده کتابهای زیادی دارد که شروع بتأليف آنها نموده است چون :)
(اعیان الشعر فی المدیح، والهجاء، و الفخر والجود - و اخبار الاجواد - و الاوصاف)
(والتشبیهات). و بیش از بیست هزار ورق از کتابهای که بخط خود داشت وقف کرده است).

- ۱- ف (در حدود سه هزار ورق).
- ۲- ف (المتمثلين فيه ذکر من تمثيل بشعر).
- ۳- ف (الفرخ - در حدود).
- ۴- جب (حدود یکصد و پنجاه ورق).
- ۵- ف (پانصد ورق).
- ۶- ف (در حدود چهارصد ورق).
- ۷- ف (ذم الحجاج).
- ۸- ف (دویست ورق).

ابن تستری

سعید بن ابراهیم بن تستری، مکنی با بالحسین، نصراوی، و هم زمان با ما میباشد، او پدرش از دست پروردگان بنوفراتند. و در نامه نگاری رعایت سجع را زیاد مینمایند. و این کتابها از اوست: كتاب المقصور والممدود. بترتیب حروف هجاء. كتاب المذکر والمؤنث. بهمان ترتیب. كتاب الرسائل. كتاب رسائله المجموعه في كل فن - ساخته خود او.

ابن حاجب نعمان

ابوالحسین عبدالعزیز بن ابراهیم. و پدرش حاجب نعمان بن^۱ عبدالله کاتب است. و ابوالحسین یگانه مرد آن زمان در فضل، و بزرگواری، و معرفت بنو شتن دواوین بود، و در دوران معزالدوله دیوان السواد را داشت، و كتابخانه بهتر از کتابخانه او دیده نشد، زیرا محتوی بر عین کتاب، و دیوانهای یگانه‌ای بخط علماء صاحب کتاب بود. وفاتش (در سال) ... و این کتابها از اوست: كتاب نشوة النهار في أخبار الجوار. كتاب الصبوة. كتاب اشعار الكتاب. كتاب أخبار النساء - معروف. كتاب ابن الدکانی. كتاب الغر و مجنتی الزهر. كتاب انس ذوى الفضل في الولاية والعزل.

صابی

ابواسحاق ابراهیم بن هلال بن ابراهیم بن هارون^۲ از مترسان بلبغ و شاعر، و عالم یهندسه بود، و در کتابت و بلاغت و شعر، هنرمندی بیشتری داشت. ولادتش در سال سیصد و بیست و اندی، و وفاتش قبل از سیصد و هشتاد است. و از تألیفات اوست: ديوان شعر. كتاب دیوان رسائل تا زمان ما، در حدود هزار ورق. كتاب أخبار اهله و ولد ابيه^۳ - که برای یکی از فرزندانش تألیف کرد. كتاب دولة بنی بویه و اخبار الديلم و ابتداء امرهم - معروف بتاجی (یاعضدی). كتاب مراسلات الشریف الرضی ابی الحسن محمد بن الحسین الموسوی.

اخبار ابو محمد بن یزید

مرهبلی

ابومحمد حسن بن محمد، وزیر معزالدوله، شاعری بلبغ. و باقی مانده گذشتگان بود

۱- ف (نعمان ابی عبدالله). ۲- ف (زهرون). ۳- ف (ابنه).

وفاتش در ... و دارای : کتاب رسائل و توقیعات و دیوان شعر است ، و اشعار کمی دارد .

صاحب

ابوالقاسم بن عباد یگانه دوران ، و تنها مرد زمان خود بود . و در بلاغت و فصاحت و شعر همانندی نداشت ، این کتابها از اوست : کتاب دیوان رسائل . کتاب الکافی فی الرسائل کتاب الزیدیة . کتاب الاعیاد و فضائل النیروز . کتاب الامامه – در بیان تفضیل و برتری علی بن ابوطالب و تثییت امامت پیشینیان او . کتاب الورداء . کتاب الکشف عن مساوی شعر المتنبی . کتاب مختصر اسماء اللہ عزوجل وصفاته .

گروه دیگر

حفصویه

نامش ... (پدر بزرگ عبدالعزیز شاعر عسجدی هروزی از طرف مادر بود . و میگفت : رسوله^۱ حفصویه ، کاتب من چنین آمد از سوی مادر برآدم^۲) وی از فضلاء کاتبان در خراج بود . و در کار خود برهمه کس برتری داشت . و اول کسی است که در خراج کتابی تألیف کرد . و این کتابها از اوست : کتاب الخراج . کتاب الرسائل .

ابن عبدالکریم^۳

نامش احمد بن محمد بن عبدالکریم بن ابوسهل احوال ، میگفتند کنیه اش ابوالعباس ، و از بر جسته گان و فضلاء و نویسنده گان در خراج بود که بر همه برتری داشته و در سال دویست و هفتاد وفات یافت . و از کتابهای اوست : کتاب الخراج .

ابن ماشطه

ابوالحسن علی بن الحسن . و مظلوم ویرا با بن ماشطه ملقب داشته و زمانش هم زیاد

- ۱ - در هنن هم نقطه ندارد .
- ۲ - جب در حاشیه (بخطر دیگریست) .
- ۳ - ف (عبدالکهیم) .

دور از ما نیست. وی در حساب و در کار خراج هنرمند و برجسته بوده و این کتابها از اوست: کتاب جواب المحت . کتاب الخراج - نازک است - کتاب تعلیم بعض المؤامرات . (آنرا بخط وی دیده ام) .

ابن بشار

احمد بن محمد بن سلیمان بن بشار ، استاد ابو عبدالله کوفی وزیر ، ویکی از فضلاء ، کاتبان در صنعت بلاغت بود و این کتابها از اوست : کتاب الخراج - و من مسوده آن را بخطش دیدم که در حدود هزار ورق بود . کتاب الشراب^۱ والمنادمه - بخط وی (دیده ام) .

عبدالله بن حماد

بن مروان کاتب . بیش از این درباره او چیزی نمیدانیم - و از کتابهای اوست : کتاب معانی الشیب و آدابه ، و فضل الوانه ، و ترتیب معداته^۲ و ماقبل فيه نظماً و شرائیخ و الخضابات .

کاتبی دیگر

معروف بیعقوب بن محمد بن علی ، و از کتابهای اوست : کتاب الخضابات و ذم المشیب^۳ و مدح الشباب .

محمد بن احمد

بن علی بن حمار^۴ کاتب ، واز کتابهای اوست : کتاب الخراج .

ابن سریع

در زمان ما و هم‌اکنون در قید حیاة است . نامش اسحاق بن یحییٰ بن سریع نصافی مکنی با بوالحسن است ، بکارهای دیوانی و سروکله زدن با کارمندان ، و صنعت خراج معرفت بزرائی دارد و در نجوم^۵ نیز قدمهایی برداشته و با اطلاع است . ولادتش در شعبان سال سیصد بوده ، و این کتابها از اوست : کتاب الخراج الكبير^۶ و آنرا بدوجزءوش منزّل در آورده است) .

- ۱- ف (البيوتات) .
- ۲- ف (مقدماته) .
- ۳- ف (الشیب) .
- ۴- ف (خیار) چب (نقطه ندارد) .
- ۵- ف (در نحو) .
- ۶- ف (کبیر جزئین) .

کتاب (صناعة) الخراج الصغير . و منازلی برای آن قرار داده . کتاب عمل^۱ الموارد بالحضره . کتاب تحويل سنی الموالید - در حدود یکصد ورق . کتاب جمل التاریخ ، جمع شده^۲ ...

گروه دیگر

باح

ابو عبدالله محمد بن عبدالله بن غالب اصفهانی ، و باح لقب اوست . فصیح و مترسل و کاتب بود ، و برای گفتن این هصرع در ایمایتی که سروده است ویرا باح خوانندند .

باح بما فی الفواد باحا^۳

وی ببغداد آمده بر بغیانی درآمد ، و کتاب الرسائل را برای فرزندان او تألیف کرد ، و این کتابها از اوست : کتاب جامع الرسائل - در هشت جزء و بعد جزء‌هایش را بر آن افزوده و آن کتاب را الموصول نامیده و پس تیپ انتشار داد . کتاب التوشیح و الترشیح فی بعض الشنوية^۴ بین الشعوبیه . کتاب الخطب والبلاغة . کتاب الفقر .

ابو مسلم

محمد بن (مسلم بن) بحر اصفهانی ، کاتب و مترسل و بلیغ و متکلم بود و بسیار مجادله و مناقشه میکرد . و ابوالحسن علی بن عیسی ویرا تعریف کرده و باو دلیستگی داشت . و این کتابها از اوست : کتاب جامع التاویل لمحکم التنزیل علی مذهب المعتزله - در تفسیر قرآن - بزرگ است . کتاب جامع رسائله .

ابن طبا علوی

ذکر شد در شعر و شعرای بیاید^۵ ، و این کتابها از اوست : کتاب سیام المعالی . کتاب عیار^۶ الشعر . کتاب الشعر والشعراء - منتخبات خود او . کتاب دیوان شعره .

۱ - ف (علم) .
۲ - آشکارا نمود هرچه در دل داشت . آشکار
۳ - ف (الشونیه) .

۴ - (در مقاله چهارم که اختصاص بشعر دشاعران دارد نامی از ابن طبا دیده نمیشود) .
۵ - ف (غبار) .

دیمرتی

نامش ... و دیمرت^۱ جائی است در اصفهان . وی مردی بلیغ و مصنف و از نحویان بشمار میرفت از کتابهای اوست: کتاب تهذیب الطبع .

ابن ابو عوادل

(و او ...) از کتابهای اوست: کتاب البراعة واللسن .

ابوحصین

محمد بن علی اصفهانی دیمرتی . و این کتابها از اوست: کتاب مثالب ثقیف و سائر-العرب . کتاب الحماسه .

عبدالرحمن

بن عیسی همدانی ، کاتب بکر بن عبدالعزیز بن ابو دلف ، شاعر و کاتب بود، و از کتابهای اوست: کتاب الالفاظ .

ابن عبد گان

نامش محمد ... ، کاتب طولونیه^۲ بلیغ، و از مترسلان فصیحی بود . و دیوان رسائل بزرگی دارد .

ابن ابو بغل

نامش (احمد بن) محمد بن یحیی بن ابوالحسین بود ویرا از اصفهان خواستند ، چون در دوران مقندر وزارت آنجا را داشت ، و بلیغ ، و مترسل ، و فصیح ، و جوانمرد با انصافی بود . اشعار بسیار خوب و مطبوعی هم دارد . و این کتابها از اوست: دیوان رسائله .

۱ - دیمرت - بکر اول و فتح آن و سکون دوم و فتح میم و سکون راء و ت از نواحی اصفهان است (معجم البلدان) .

۲ - بنی طولونه یا بنی طولون خاندان احمد بن طولون است که در دوران بنی عباس در سالهای ۲۵۴-۲۹۱ در هصر و شامات امارت و حکمرانی داشتند (ر.ک. قاموس الاعلام ترکی) .

كتاب رسائله في فتح البصرة .**محمد بن قاسم^۱ كرخي**

یکی از کاتبانی است که لیاقت وزارت را داشت، و مترسل بلیغی بود . این کتابها از اوست : ديوان رسائل . ديوان شعره .

الباحث عن معتاص العلم

نامش محمد بن سهل بن مرذبان ، مکنی با ابو منصور ، از هردم کرخ^۲ و یکی از بلیغان فصیح بود و کسیکه او را دیده بمن گفت : دستهایش از کار افتاده است^۳ و این کتابها از اوست : كتاب المتنهى في الكمال - مشتمل بر این دوازده كتاب : كتاب مدح الادب . كتاب صفة البلاغة . كتاب الدعاء و التحاميد . كتاب الشوق والفارق . كتاب الحنين الى الاوطان . كتاب التهانی والتعازی . كتاب الامل والمامل . كتاب التشییبات^۴ و الطلب . كتاب الحمد والذم . كتاب الاعتذارات . كتاب الالفاظ . كتاب نفائس الحكم .

ابوسعد^۵ عبد الرحمن

ابن احمد اصفهانی . مؤلف : كتاب رسائل .

ابهری اصفهانی

جز این درباره او چیزی ندانیم . و این کتابها از اوست : كتاب تهذیب الفصاحه . كتاب ادب الكاتب . كتاب الندیم .

۱- ف (المقسم) . ۲- كرخ در قديم دهکده دور افتاده از بغداد بود و حمد الله مستوفی آنرا از هؤسات شاپور دوم پادشاه ساسانی دانسته و یاقوت حموی ریشه آن کلمه را نبطی گفته و برخی آنرا آرامی یا سریانی دانند و از زمان عباسیان نام محله ایست در غرب بغداد . (ر.ك. دلیل خارطة بغداد ص ۱۱) .

۳- ف (انتقل اليه) جب (اصل اليد) . ۴- ف (التشییبات) . ۵- ف (ابوسعید) .

جیهانی

ابوعبدالله احمدبن محمدبن نصر (جیهانی، کاتب)، وزیر حکمران خراسان. و این کتابها از اوست: کتاب المسالک و الممالک. کتاب آئین. مقالات کتب العهد للخلفاء و الامراء. کتاب الزیادات فی کتاب الناسی فی المقالات^۱. کتاب رسائل.

ابوزید بلخی

نامش احمدبن سهل، و از فاضلان در علوم قدیم و جدید بود، و در تصنیفات و تأثیفات رویه فلاسفه را داشت. ولی چون بر رویه ادباء شباہت و نزدیکی بیشتری داشت ما بذکر او در اینجا پرداختیم.

از ابوزید حکایت کردند که میگفت: حسین بن علی هر و رودی^۲ که برادری صعلوک داشت^۳، همیشه برای من مقدار معینی جائزه و صله میفرستاد، و همینکه کتاب بحث در کیفیت تاویلات را تألیف کردم همه آنها را قطع کرد. و ابوعلی جیهانی وزیر نصر بن احمد، جائزه‌هائی بمن ارزانی میداشت و همینکه کتاب القراءین و الذائع را تألیف کردم، مرا از آن محروم داشت. و حسین از قرمطیان^۴ و جیهانی از ثنویه بود.

ابوزید متهم بالحاد شد، و از بلخی حکایت کنند که گفته است، این شخص - یعنی ابوزید مظلوم است. او موحد بوده و من بیش از دیگران او را میشناسم، ما با هم بزرگ شدیم و او در منطق دستی پیدا کرد چون ما منطق را با هم خواندیم و خدا را شکر که ملحد نشدیم.

تأثیفات ابوزید: کتاب شرائع الادیان. کتاب اقسام العلوم^۵. کتاب اختیارات السیر کتاب کمال الدین (هو الا بانة عن اعمال الدين). کتاب السياسة الكبير. کتاب السياسة الصغير. کتاب فضل صناعة الكتابة. کتاب مصالح الابدان و الانفس. کتاب اسماء الله عز وجل وصفاته. کتاب صناعة الشعر. کتاب فضیلۃ علم الاخبار. کتاب الاسماء والکنی والالقاب. کتاب اسمی-الأشياء. کتاب النحو والتصریف. کتاب الصورة والمصور. کتاب رسالته فی حدود الفلسفة. کتاب ما یصح من احکام النجوم. کتاب الردعلى عبده الاصنام. کتاب فضیلۃ علوم الرياضيات.

۱- ف (کتاب الزیادات فی کتاب آئین فی المقالات).

۲- رجوع شود بصفحة ۹۰ همین کتاب.

۳- جب (وهو اخوه صعلوک) ف (واخوه صعلوک) و ممکن است مراد بمعنا یعنی (در ویش) باشد.

۴- رجوع شود با اسماعیلیه در فن پنجم از مقاله پنجم همین کتاب.

۵- ف (المعلوم).

كتاب فى اقتناء^۱ علوم الفلسفه . كتاب القرابين والذبائع . كتاب عصمه^۲ الانبياء عليهم السلام .
 كتاب نظم القرآن . كتاب قوادع القرآن . كتاب العنك والنساك . كتاب جمع فيه ماغلق^۳ عنه
 فى غريب القرآن . كتاب فى آن سورة الحمد ينوب عن جميع القرآن . كتاب اجوبة ابى القاسم
 الكنعى الكعبى . كتاب النوادر فى فنون شتى . كتاب اجوبة اهل فارس . كتاب تفسير صور
 كتاب السما والعالم لابى جعفر الخازن . كتاب اجوبة ابى على بن ابى بكر ابن المظفر -
 معروف بابن محتاج . كتاب اجوبة ابى اسحاق^۴ المؤدب . كتاب المصادر . كتاب اجوبة
 مسائل ابى الفضل^۵ السكري . كتاب الشطرنج (والنرد) . كتاب قضيلة^۶ مكه على سائر البقاع .
 كتاب جواب رساله ابى على بن المنير الزيادى . كتاب منهية^۷ الكتاب . كتاب البحث عن التاویلات
 (بزرگ است) . كتاب الرسالة السالفة الى العاتب عليه . كتاب رسالته في مدح الوراقه .
 كتاب وصيته .

^۸ بشتی

ابوالقاسم ... از کتابها چیزی ندیده ام ، ولی ابوعلی بن سوار کاتب (رحمه الله) .
 بمن گفت او همان کسی است که کتابخانه وقف بصره را هرتب نمود . و از دوستداران علم
 بوده و شور و شعفی باان داشت ، و گفت این کتابها او را در کتابخانه خود در بصره دارم .
 محمد بن اسحاق گوید : من تردید دارم که بشتی با شین است یا با سین ، زیرا بست
 از جاهای معروف سجستان بوده و بش^۹ را ندانم کجاست^{۱۰} و ابوعلی آن را با شین نقطه دار
 تلفظ میکرد . و ما تحقیقاتی درباره این شخص و کتابها چشیده و در جای خود انشاء الله
 ذکر خواهیم نمود . ابوعلی میگفت این کتابها از اوست : كتاب الاشجار و النبات . كتاب
 وصف هواء جرجان . كتاب جوابه في قدم العالم . كتاب فی علة الورد^{۱۱} الموجه بوجهین .
 كتاب صون العلم وسياسة النفس . كتاب رسالته في سنن^{۱۲} عضوالرئيس من بدن الانسان .

- | | | |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------|-----------------|
| ۱- ف (افشاء) . | ۲- ف (عصم) . | ۳- ف (ماغارب) . |
| ۴- ف (ابى القاسم) . | ۵- جب (ابى القتيل) . | ۶- ف (فضائل) . |
| ۷- ف (البستی) . | ۸- ف (البستی) . | ۹- ف (بشت) . |
| ۱۰- بست بضم شهریست میان سجستان وغزنی و هرات | | |
| و از نقاط گرم است و امروز باآن ناحیه گرمیر گویند . و بشت بضم شهریست در نواحی نیشا بور
بقول ابوالحسن بن زید بیهقی آن را بدین جهه چنین خواندند که بشت اسفل شاه پایه گذار آن بوده ،
و آنها شهرستانیست که مرکز آن طریثیت نامیده شده و بقولی نیز چون در پشت سر نیشا بور است
باین نام نامیده شده و مشتمل بردویست و بیست و شش دهکده است و نیز در بادغیس از نواحی هرات
دهکده بنام بشت میباشد (ر.ك معجم البلدان زیر بست و بشت) . | | |
| ۱۱- ف (الوزیر) . | ۱۲- ف (في سبر العضو) . | |

حهزة بن حسن

از مردم اصفهان، ادیب و مصنف بود. و از کتابهای شعری او: کتاب اصفهان و اخبارها، کتاب التشیهات، کتاب انواع الدعاء، (کتاب التصحیف)، کتاب الامثال علی افعل و یدخل فیه الشعیرة و النشیرة، کتاب الامثال الصادره عن ثبوت الشعر، کتاب التنبیه علی حروف المصحف، کتاب رسائل، کتاب التماثیل فی تباشر السرور.

حکمویه بن عبدوس

از مردم اطراف جبل^۱، و جز این درباره او چیزی نمیدانیم. و از کتابهای اوست: کتاب الشوارد^۲ فی الرسائل.

سمکه

آموزگار ابن عمید، نامش محمد بن علی بن سعید. و از کتابهای اوست: کتاب اخبار العباسین.

کشاجم

ابوالفتح محمود بن حسین، شعر و ادبی شهرت دارد. و این کتابها از اوست: کتاب ادب الندیم، کتاب الرسائل، کتاب دیوان شعره.

خشکنانجه^۳ کاتب

از مردم بغداد، بیشتر در رقه^۴ اقامت داشت، و بعد به موصل رفت. نامش علی بن وصیف، که او را علیا میگفتند^۵) وی از بلیغان بتمام معناست، و چندین کتاب تألیف کرده، که عبان رهبر اسماعیلیه آنها را بخود نسبت داد. و او از دوستان من است که با هم انسی داشتیم، و در موصل وفات یافت و از شیعیان بشمار میرفت. این کتابها از اوست: (کتاب الایضاح والثثیف فی آئین الخراج ورسومه)، کتاب النثر الموصل بالنظم، کتاب صناعة البلاغه.

۱- رجوع شود بصفحة ۷۴ همین کتاب. ۲- ف (السود).

۳- ف (خشکنانجه). ۴- رقه - از شهرهای مشهور کنار فرات است (معجم البلدان).

۵- ف - بجای این جمله دارد (ابوالحسن).

کتاب الفوائد . دیوان شعره .

(فرزندش ابوالحسن^۱)

(احمد بن علی . کاتب و شاعر بلیغی بود، و در مدینة السلام وفات یافت . و این کتابها)
از اوست : کتاب النثر الموصول بالنظم . کتاب صناعة البلاغة . کتاب الفوائد) .

ابن کثیر^۲ اهوازی

ابوبکر^۳ احمد بن محمد بن فضل . و از کتابهای اوست : کتاب مناقب^۴ الكتاب .

ابونتمله^۵ نمیلی

و بقولی نمیلی ، جز این چیزی از او نمیدانیم . و این کتاب از اوست : کتاب الشذور
فی هوات الخلفاء والامراء .

- ۱- ظاهراً فلو کل اشتباه کرده و ابوالحسن را کنیه خشکنا نجه دانسته بدلیل اینکه کتابهای او را ضمن نام خشکنا نجه ذکر کرده و راجع به فرزند خشکنا نجه چیزی ندارد .
- ۲ و ۳- ف (ابوکبیر).
- ۴- جب (مناوب) .
- ۵- ف (ابونتمله) .

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ)

فن حوم - از مقاله سوم

از کتاب الفهرست

در اخبار علماء و نام کتابهای که تصنیف کرده‌اند

مشتمل بر :

اخبار ندیمان، جلیسان، و ادیبان، و مغنایان، و صفادمه و صفاعنه^۱

و کا زیکه مردم را بخنده میانداختند، و نام کتابهای آنان

اخبار اسحاق بن ابراهیم موصلى

و پدر^۲ و خانواده او

ابراهیم در سال یکصد و بیست و پنج بدینیا آمد، و فرزند میمون بود، و میمون، ماهان
نام داشت که آن را به میمون برگردانیدند، و ابوالفضل حماد بن اسحاق گوید: پدرم نسب
خدم ابراهیم را چنین میگفت، ابراهیم بن ماهان بن بهمن بن نسک . و یزید مهلبی گوید:
اسحاق بمن گفت، ها از مردم ارجان^۳ هستیم، و اربابان ما از حنطلیان بودند و کشت زارهای

۱- رجوع شود بصفحه ۴ همین کتاب . ۲- ق (ابنه) چ (وابیه) .

۳- ارجان شیر است که در شصت فرسخی غرب شیراز و اوز قرار دارد. (رک. معجم البلدان).

نژد ما داشتند. و بدین سبب ما را موصلى نامیدند که
صولی گوید : اسحاق بن ابراهیم این فرزندان را داشت : حمید ، حماد ، احمد ، حامد ، ابراهیم ، و فضل . و از فرزندان ابراهیم موصلى جز اسحاق ، و طیاب کسی دیگر آوازخوان نبود . ابراهیم بسال یکصد و بیست و پنج قدم بدنیا گذاشت ، و در سال یکصد و هشتاد و هشت در بغداد از دنیا رفت ، و عمرش شصت و چهار سال بود . اسحاق در سال یکصد و پنجاه متولد گردید ، و در سال دویست و سی و پنج وفات یافت و هشتاد و پنج سال زندگانی کرد ، و او اسحاق بن ابراهیم بن (ماهان بن) بهمن بن نسک است . نژادش از فارس بود ، و برای بدھکاری مالیاتی که داشت از ستمگری بنی امية از فارس گریخته و بکوفه آمد و بر بنی دارم وارد شد . اسحاق همیشه میگفت ، میل ندارم پیش از ماه رمضان بمیرم ، شاید موفق بروزه گرفتن شوم تا در ترازوی^۱ علم گذاشته شود ، و چند روزی از اول ماه رمضان را روزه داشت و برای هر روز که روزه نمیگرفت صد دینار صدقه میداد ، در اواخر ماه رمضان بیماریش سخت تر شده و دیگر نتوانست روزه دار باشد . و بیماریش اسهال بود ، و ادریس بن ابو حفصه این هرثیه را درباره او سرود :

سَقِّيَ اللَّهُ يَأْبَنَ الْمُوْصَلِيَ بُوَابِ
 مِنَ الْفَيْثِ قَبْرًا أَنْتَ فِيهِ مُقِيمٌ^۲
 دَهْبَتْ وَأَوْ حَشَّتْ الْكَرَامَ وَرَعَتْهُمْ
 فَلَا غَرَوْ أَنْ يَبْكِيَ عَلَيْكَ صَمِيمٌ^۳

اسحاق راویه شعر و مائن عرب بود ، و فصحاء زن و مرد عرب را دیده ، و آنها هم هنگام آمدن پیای تخت بسوی او میامدند و برآور وارد میشدند . در شعر و در آواز هنرمند و در علوم زیادی متفنن بود ، و برای هنرمندی که داشت زندگانیش از عطاهای دولتیان میگذشت . و این است تألیفات او که خود مباشرت در تصنیف آنها نمود ، بجز کتاب الاغانی الکبیر که مورد اختلاف بوده و ما آن را علیحده شرح خواهیم داد : کتاب اغانیه التی غنى بها . کتاب اخبار العباء . کتاب اغانيه عبد . کتاب اخبار حماد عجرد . کتاب اخبار حفین الخيري . کتاب اخبار ذی الرمه . کتاب اخبار المغنين المکبین^۴ . کتاب اخبار طویس . کتاب سعید بن مسجع . کتاب اخبار الدلال . کتاب اخبار محمد بن عایشه . کتاب اخبار الایخر^۵ . کتاب اخبار ابن صاحب الوضؤ^۶ . کتاب الاختیار من الاغانی للواشق . کتاب اللحظ والاشارات . کتاب الشراب - و در آن روایاتی از عباس بن معن ، و ابن جصاص ، و حماد بن میسره^۷ دارد .

- ۱- ف (فی میراثی) جب (فی میزاثی) .
- ۲- خدا شاداب سازد - ای زاده موصلى - با بارانهای سیل آسایش آن قبری را که تو در آن میباشی .
- ۳- رفتی و بزرگان را بوحشت و هراس انداختی و شکفت آور نباشد اگر دوستان بر تو گریان باشند .
- ۴- ف (المسکین) .
- ۵- ف (الاجر) .
- ۶- ف (الضوء) .
- ۷- (مرة) .

كتاب مواريث الحكماء . كتاب جواهر الكلام . كتاب الرقص والزفن . كتاب الندماء .
 كتاب المنادمات . كتاب النغم والايقاع و عدد مهاله . كتاب (اخبار)^۱ الهذليين . كتاب قيان .
 الحجاز . كتاب الرسالة الى على بن هشام . كتاب منادمة الاخوان وتسامر الخلان . كتاب القیان .
 كتاب النوادر المتخيرة في النوادر . كتاب الاخبار والنوادر^۲ . كتاب اخبار معبد و ابن سريح
 واغانيها . كتاب اخبار الغریض . كتاب تفضیل الشعر والرد على من يحرمه وينقضه .

(خبر) كتاب الاغانی الكبير

بخط ابوالحسن على بن محمد بن عبید بن زیر کوفی اسدی خواندم ، که فضل بن محمد
 یزیدی گفت ، نزد اسحاق بن ابراهیم موصی بودم ، شخصی بر او درآمد و گفت یا ایا محمد ،
 کتاب الاغانی را بمن بدھ ، جوابش داد . آن کتاب الاغانی که من تصنیف کردم ، یا آن که
 برای من تسبیف کرده‌اند ، و مقصودش از - من تصنیف کردم - کتاب اخبار المغین و احداً
 واحداً بود ، و از آنکه برای تصنیف کردند - کتاب اخبار الاغانی الكبير - بود که در دست
 مردم است .

حکایت دیگر درباره آن

ابوالفرح اصفهانی برای من حکایت کرد ، که ابوبکر محمد بن خلف و کعب بمن گفت ،
 از حماد بن اسحاق شنیدم که می‌گفت پدرم هیچ‌گاهی این کتاب - یعنی کتاب الاغانی الكبير -
 را تألیف نکرده و ندیده است . دلیلش هم این است که بیشتر اشعار منسوب باشخاص که
 در ضمن اخبارشان گنجانده شده ، تاکنون کسی آوازی در آن نخوانده است^۲ ، و بیشتر
 چیزهایی که با آواز خوانها نسبت داده شده بخطا بوده ، و دلیل بطلان این کتاب همان تألیفی
 است که پدرم از آواز آنان کرده است . پدرم وراقی داشت که بعد از وفاتش این کتاب را
 جعل کرد ، بجز دخست نامه که در اول آن است و تألیف پدرم هیباشد . منتهی اخباری را
 که در آن آورده تماماً از ما روایت نموده است .

ابوالفرح یعنی گفت این بود حکایتی که از ابوبکر و کعب شنیده و بخاطر سپرده بودم
 شاید در الفاظش پس و پیشی باشد . وجھته بمن گفت وراقی که آن را جعل کرده است می‌شandasد ،

۱- ف (الاختیار في النوادر)

۲- ف (وما يجيء فيها) جب (وما غنى فيها)

و نامش سندی بن علی ، و در طاق الزبل حجره داشت ، و برای اسحاق و راقی میکرد ، او با همباش آن را جعل کرده‌اند . این کتاب در قدیم بكتاب السراہ^۱ معروف بود . و در یازده جزء است که هر جزئی با ولش نامیده شده و جزء اول رخصت نامه‌ایست که اسحاق تألیف کرده و خالی از شک و تردید است .

ترتیب اجزاء کتاب که تا با هر وز

روایت هیشود

اولی آن :

عَلِقَتُ الْهَوْيُ مِنْهَا وَلِيدًا وَلَمْ يَزَلْ

دومی آن :

وَلَا أَحْمَلُ الْحَمْدَ الْقَدِيمَ عَلَيْهِمْ

سوهی آن :

أَلِمْ يَرْيَنِي أَنَّ الْرَّكَبَ قَدْ وَفَدُوا^۲

چهارمی آن :

قِفَانِيكَ مِنْ ذِكْرِي حَبِيبٍ وَمَنْزِلٍ

پنجمی آن :

أَعَادِلُ أَنَّ الْمَالَ غَادِ وَ رَأَيْحٍ

ششمی آن :

عُوجِي عَلَيْنَا رَبَّةَ الْهَوْدِج

هفتمی آن :

يَا بَنْتُ عَاتِكَةَ الَّتِي^۳ أَتَغْزَلَ

هشتمی آن :

هَاجَ الْهَوْيَ لِفُوادِكَ الْمَهْتَاج^۴

إِلَى الْحَوْلِ يُنْمِي حُبَّهَا وَيَزِيدُ

وَلَيْسَ رَئِيسُ الْقَوْمِ مَنْ يَحْمِلُ أَنْحَدَدَ

قَلَ الْعَزَاءُ لَئِنْ كَانَ الرَّحِيلُ غَدًا

بِسْقَطِ الْلَّوْيِ بَيْنَ الدُّخُولِ فَحَوْمَلَ

وَيَبْقَى مِنَ الْمَالِ الْأَحَادِيثُ وَالذَّكْرُ

إِنَّكَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ تَحرَّجِي

حَذَرَ الْعَدُوُi وَ بِهِ الْفُوادِ مُوَكِّلَ

فَانْظُرْ بِتَوْضُحٍ بَاكِرَ الْأَحْدَاجَ^۴

۱- ف (الشـکـه).

۲- جـ (قدوا).

۳- ضرورتی برای ترجمه این اشعار دیده نشد .

نهمی آن :

فَانْكَ كَالْلَيلُ الَّذِي هُوَ مُدِيرٌ كَيْ وَأَعْسَى

دهمی آن :

اَذَا اَذْتَتْ زَارَهَا اَهْلُهَا ۲

اسحاق درباره گروهی از شاعران تألیفاتی دارد که از آن جمله است : کتاب اخبار حسان . کتاب اخبار ذی الرمة . کتاب اخبار الا حوس . کتاب اخبار جميل . کتاب اخبار کثیر . کتاب اخبار نصیب . کتاب اخبار عقیل بن علقمة . کتاب اخبار این هرمه .

حمدابن اسحاق .

صولی گوید : حماد ادیب و راویه بود ، و در بسیاری از مجالس در آواز خوانی پدرش حضور داشته و بزرگان مشایخ پدرش را دیده ، و از ابو عبیده ، واصمی شنیده بود . در ادب کتابهای زیادی تألیف کرد ، و بیشترین معلومات پدرش را فراگرفته بود . دیگری - غیر از صولی گوید : حماد هلقب بسرد بود ، و بیحیی بن علی گفته است از پدرم پرسیدم که چرا حماد را سردهینا نامند ، جواب داد ، ای پسر ، باو سنم کردند ، او در مجالسی که پدرش داشت حاضر میشد . و اسحاق در ظرافت و تندیز اجی مانند آتش شعلهور بود . وفات حماد در ... و این کتابها از اوست : کتاب الا شریه . کتاب اخبار الحطیئة . کتاب اخبار ذی الرمة . کتاب اخبار عروة بن اذینه . کتاب مختار غنا ابراهیم - پدر بزرگش . کتاب اخبار رؤبه . کتاب اخبار عبید الله بن قیس الرقیقات . کتاب اخبار الندامی .

اخبار خاندان منجم از روی ترتیب

ابو منصور نامش آبان حسین بن ورید بن کاد بن مها بن داد بن حسین^۳ بن فرجداد بن استاد (زیار بن) مهر حسین بن یزد جرد است . و فرزندش بیحیی برده مأمون ، و مکنی با پوعلی بوده ، و در ابتداء بفضل بن سهل بستگی داشت ، و او در احکام نجوم برآی و نظرش عمل میکرد و پس از پیش آمدی که برای فضل رخ داد^۴ . مأمون اورا برای خود بزرگزید ، و با سلام آوردن ترغیب نمود ، و او نیز بر دست مأمون اسلام آورد و ویژه او گردید . و در سفر بطرسوس^۵

۱- ف (دارها) . ۲- ضرورتی برای ترجمه این اشعار دیده نمیشود .

۳- ف (حساس) . ۴- ظاهراً اشاره بکشته شدن فضل بن سهل در حمام با مر

مأمون است (ر.ک. قاموس الاعلام ترکی) . ۵- طرسوس شهریست در مرز شام میان انطاکیه و حلب (معجم البلدان) .

وفات یافته و در حلب در گورستان قریش بخاک سپرده شده، و سنگ قبری هم دارد که نامش بر آن نوشته شده است. فرزندان او عبارتند از: محمد، علی، سعید، و حسن. محمد ادب و بلاغتی نیکو، و فصاحت زبان داشت و کتابهای تألیف کرد، و اخبار او مشهور است، واز جمله کتابهای او. کتاب اخبارالشعر است. و در آواز ونجوم نیز با اطلاع بود. علی بن یحیی، بن محمد بن اسحق بن ابراهیم مصعبی پیوست، بعد بفتح بن خاقان پیوستگی پیدا کرد، و خزانه حکمتی برای او ترتیب داده، و از کتابهای خود و کتابهاییکه برای فتح نوشته، آن قدر در آنجا جمع نمود که هیچ خزانه حکمتی آن مقدار کتاب نداشت. و در روزهای آخر دوران معتمد، وفات یافته، و در سرمن رای^۱ بخاک سپرده شد. فرزندان او عبارتند از: احمد ابو عیسی، عبدالله ابو القاسم، یحیی ابو احمد، هارون ابو عبدالله. و هارون کتابهای زیادی تألیف کرده است.

حکایتی دیگر از این خاندان

ابوالحسن علی بن یحیی بن ابومنصور منجم، ندیم متول، و نزدیکتر از هر کسی باو، و از خاصان او بود. و در نزد خلفائیکه بعد از متول آمدند، تا دوران معتمد، همین مرتب را داشت، راویه اشعار، و اخبار، و شاعر خوبی بود، اسحاق را دیده، و از او آموخته و برای هنرمندیش خلفا ویرا بر همه مقدم میداشتند، و در مجالس خانوادگی خود او را شرکت میدادند، و همه رازهای درونی خود را پیش او فاش کرده، و او را امین اسرار خود میدانستند. وفاتش در سال (دویست و) هفتاد و پنج. و این کتابها از اوست: کتاب (الشعر و) الشعرا القدماء والاسلاميين^۲. و در آن، از محمد بن سلام، و محمد بن عمر جرجانی، و دیگران روایت کرده است. کتاب اخبار اسحاق بن ابراهیم. کتاب الطیخ.

فرزندش ابو احمد

یحیی بن علی بن یحیی بن ابومنصور، در سال دویست و چهل یک بدنیما آمده و در شب دو شنبه سیزدهم ربیع الاول سال سیصد در گذشت. و ندیم موفق و خلفاء بعد از او بود، واز متكلمان مذهب معتز لہ بشمار میرفت. و در این باره کتابهای زیادی دارد. در بغداد مجلسی داشت که گروه متكلمان در آن حاضر میشدند. از کتابهای اوست: کتاب الباهر فی اخبار (واشعار) شعراء محضر می الدولتين. باین ترتیب: بشار، هرمه، طریح ابن میاده، مسلم، اسحاق بن ابراهیم، ابن هفان، و یزید بن طشیه. و آخرین نفر مروان ابو حفصه است و آنرا

۱- رجوع شود بصفحة ۷۵ همین کتاب . ۲- ف (الاسلامیة) .

پیايان نرسانيد و فرزندش ابوالحسن تصميم گرفت آنرا پیايان رساند ، و شاعراني که بعد پيدا شده بودند بر کتاب پدر خود بيفزايد ، و ابودلامه ، والبه حباب ، يحيى بن زياد ، مطیع بن اياس ، و ابوعلى نصیر را ، بر آن افزود .

ابوالحسن ، متکلم و فقيه بمذهب ابو جعفر (طبری) بود ، من بخط او چند قطعه از کتابهاي ابو جعفر را در فقه (دیده ام) . و ابوالحسن کتابهاي دیگر - جز آنچه در بالا گفتیم - دارد و از آن جمله است : کتاب اخبار اهله و نسبهم فی الفرس . کتاب الاجماع فی الفتن علی مذهب الطبری . کتاب المدخل الی مذهب الطبری و نصرة مذهبہ . کتاب الاوقات .

ابوعبدالله هارون

بن علی بن یحییٰ بن ابومنصور . در جوانی بسال دویست و هشتاد و هشت وفات یافت . و این کتابها از اوست : کتاب البارع - و آن منتخباتی از شعر (شراء) جدید است بدون شرح حال آنان . کتاب اخبار الشعرا' الكبير که ناتمام مانده و آنچه بدت آمد ، بشار ، ابو عثایه ، و ابونواس ، است . کتاب النساء و ماجاء فیهن من الخبر و محاسن ما قبل فیهن من الشعر والكلام الحسن .

ابوالحسن علی بن هارون

بن علی بن یحییٰ . او را دیدیم و از او چیزهای شنیده داریم . راویه (شعر) و شاعر و ادبی ظریف ، و متکلم نیکوکاری^۱ بود . و ندیمه گروهی از خلقه را پیدا کرد . خود او یمن گفت در سال هفتاد و هفت بدینیا آمده است . و تا سال سیصد و پنجاه و دو که وفات یافت خضاب میبست . و هفتاد و شش سال عمر کرد . این کتابها از اوست : کتاب شهر رمضان - برای راضی تألیف کرد . کتاب النوروز والمهرجان . کتاب الرد علی الخلیل فی العروض . کتاب رسالتہ فی الفرق بین ابراهیم بن المهدی و اسحاق الموصلی فی الغناء . کتاب ابتدأ فیه بنسب اهله - برای مهلبی تألیف کرده و پیايان نرسانید . کتاب اللفظ المحيط بنقض ما لفظ به اللقیط که معارضه ایست با کتاب ابوالفرج اصفهانی . کتاب الفرق والمعیار بین الاوغاد

و الاحرار .

ابوعیسی

احمد بن علی بن یحییٰ ، از فضلاء ابن خاندان و پیش از علی بن هارون بود . و این کتاب از

۱- ف (اختیار) .

۲- ف (حبرا) جب (خیر) .

اوست : کتاب تاریخ سنی العالم .

ابو عبدالله هارون

بن علی بن هارون . روش خاندان و پدران خود را داشت . و شاعر و ادیب و عارف بگناه و آواز بوده ، و در کلام هنرمندی و بر جستگی داشت . ولادتش در سال ... بود . و کتاب مختار فی الاغانی - از اوست .

خاندان حمدون

حمدون بن اسماعیل بن داود کاتب ، اول نفر این خاندان است که ندیمی داشت . و فرزندش احمد بن حمدون راویه و اخباری بود ، و از عدوی روایت کرده است . از کتابهای اوست : کتاب الندماء و الجلاء .

ابوهفان هریزی

ذکر او در شاعران جدید خواهد آمد . از اخباریان ، و راویان ، و صاحب تصنیف بود . این کتابها از اوست : کتاب الاربعة فی اخبار الشعراه . کتاب صناعة الشعر . کتاب بزرگست که پاره از آن را دیده ام .

یونس کاتب

معروف یونس معنی . فرزند سلیمان . مکنی با بوسیمان ، از مردم فارس است که دوره عباسیان را هم در کرد . سکری مینویسد وی از بر دگان ، و برده زیر بن عوام بود . کتابهای او در اغانی و مفہیان مشهور است ، و گویند ابراهیم از او آموخته بود . این کتابها از اوست : کتاب مجرد یونس . کتاب القیان . کتاب النغم .

ابن بانه

نامش عمر و بن بانه^۱ و بانه مادر او ، و پدرش محمد بن سلیمان بن راشد ، برده یوسف بن عمر تقی است . بانه دختر روح . کاتب سلمه و صیف بود ، و کتاب مجرد عمر و بن بانه^۲ از

۱ - ف (عمرو و بانه امه) جب (عمرو و بن بانه و هی امه) .

۲ - (مجرد الاغانی) .

اوست . وی از خاصان متوکل و با او مانوس بود . از اسحاق و دیگران صنعت آواز را آموخته و در آن هنرمندی داشته، و تا دوران معتصم زنده بود . در بغداد اقامت داشت ، و گاه بگاه بسر من رای^۱ میرفت ، و در سال دویست و هفتاد و هشت وفات یافت .

صینی^۲

نامش حبیش^۳ بن موسی ، و صاحب - کتاب الاغانی علی حروف المعجم - است . این کتاب را برای متوکل تألیف نموده ، و در آن چیزهایی از آوازها آورده که نه اسحاق . و نه عمر و بن بانه ، از آن ذکری نکرده‌اند و نام مغنبیان زن و مردی را از دوره جاهلیت و اسلام ذکر کرده که شگفت‌انگیز است . و کتاب الاغانی علی الحروف . و کتاب مجردات المغنیین . از اوست .

ابوحشیشه

نامش محمد بن علی بن اعیه ، مکنی با بو جعفر ، از فرزندان ابو امیه کاتب ، و از طنبوریان ماهری در فن خود بود ، و جحظه عقیده داشت که وی این هنر را از او آموخته است . وفاتش در ... و این کتابها از اوست : کتاب المغنی المجيد - که آنرا بخطی کهنه دیده‌ام . کتاب اخبار الطنبوریین .

جحظه

ابوالحسن احمد بن جعفر بن موسی بن خالد بن برمک ، شاعر و آوازخوانی است که اشعار دل نشینی دارد . و در هنر طنبور حاذق ، و ادبیاتش نیکو ، و ماهر بتمام معنا بود . علماء و راویان را دیده و از آنان آموخته ، و اخبار او مشهورتر از آن است که ما بخواهیم در اینجا ذکر کنیم ، برای آنکه در زمان ما حیات دارد . و با این اوصافی که درباره او گفته‌ی مردی بدسرشت و چرکین است در دینش پاره چیزها ، بلکه خیلی چیزها گفته می‌شود . ابوالفتح بن نحوی این اشعار جحظه را برم من خواند .

اَذَا مَا ظُمِّيَّتُ إِلَى رِيقَةٍ جَعَلْتُ الْمَدَامَةَ مِنْهَا بَدِيلًا^۴

وَ اِنَّ الْمَدَامَةَ مِنْ رِيقَةٍ وَ لَكِنْ أَعْلَلَ قَلْبًا عَلَيْلًا^۵

۱- رجوع شود بصفحة ۷۵ همین کتاب . ۲- ف (النصبی) . ۳- ف (حسن) .

۴- اگر تشنگردم با آب دهانتش - بدل گیرم از باده ناب آنرا .

۵- کجا باده ناب و آب دهانتش - تسلادهم این دل ناگوان را .

جحظه در واسطه^۱ هنگامیکه نزد ابو بکر بن رائق میرفت ، در سال سیصد و بیست و شش به بیماری ورب^۲ در گذشت . و این کتابها از اوست : کتاب الطبیخ - نازک است . کتاب الطنبوریین . کتاب السکباج . کتاب الترجم^۳ . کتاب ماشهده من امر المعتمد . کتاب المشاهدات . کتاب ها جمعه ممایخزنه^۴ المنجمون فصح من الاحکام .

بعداز این اخبار ، اخبار قریص مغنى است که پس از هفده ورق خواهد آمد ، و ترتیبی است که مؤلف داده .

برگردیم به مصنفان مشهور

محمد بن اسحاق گوید : اگر از منصفان مشهور کسی را ذکر کردیم ، بدنبال او کسی را نیز خواهیم آورد که نزدیک و همانند او باشد ، گوآنکه زمان او عقب‌تر از آن کسی باشد که بعد ذکر گردیده ، و این رویه را ما در تمام این کتاب اتخاذ کرده‌ایم . خداوند بفضل و کرمش ما را مددکار باشد .

اخبار ابن ابو طاهر

ابوالفضل احمد بن ابو طاهر ، و نام ابو طاهر ، طیفور است . احمد از زادگان خراسان و فرزندان دولتیان بود ، که در بغداد متولد گردید . جعفر بن حمدان صاحب کتاب الباهر گوید : او ادب آموز کاتبان همگانی بود ، سپس برای تخصصی که پیدا کرد ، در جانب شرقی سوق الوراقین^۵ جائی برای خود داشت . و من در میان تمام کسانیکه بتألیف و گفتن شعر شهرت دارند ، کسی را ندیدم که کلمات را باندازه او تصحیف کند . و کند فهمی او را در علم داشته

۱- واسط شیریست میان بصره و کوفه که فاصله آن بیرونیک از این دو شهر پنجاه فرسنگ است (معجم البلدان) . ۲- ف (الدرب) جب (الورب) و ورب بیماری فاد روده است (المتحد) . ۳- ف (التدیم) . ۴- ف (جریه) .

۵- سوق الوراقین در بغداد میان طاق الحرانی و قنطرة الجدیده و محل ناشران و کتابفروشان دیش از صد دکان در آنجا بود (د. ک. دلیل خارطة بغداد ص ۸۶) .

باشد ، و بغلط کلمات را ادا نماید . شعری را که برای اسحاق بن ایوب گفته بود برای من خواند و بیش از ده جا غلط داشت . و درزی او از نصف و با ثلث شعر ، بیش از هر کسی بود . ولی با تمام اینها اخلاقش پسندیده ، و از کاهلان^۱ خوش مشرب و شیرین گفتار بشمار میرفت . ولادتش در سال دویست و چهار . در همان روزی بود که مأمون از خراسان ببغداد آمد . ووفاتش در سال دویست و هشتاد بود ، این کتابها از اوست : كتاب المثلور والمنظوم . این کتاب را در چهارده جزء در آورده ، ولی سیزده جزء در دست مردم است : كتاب سرقات . الشعراء ، كتاب بغداد ، كتاب الجواهر ، كتاب المؤلفين ، كتاب الهدایا ، كتاب المشتق المختلف من المؤتلف ، كتاب اسماء الشعراء الاوائل ، كتاب القاب الشعراء و من عرف بالکنی و من عرف باسم^۲ ، كتاب المعروفين من الانبياء ، كتاب الموسا ، كتاب اعتذار وهب من حنفته^۳ (كتاب المفرمين) ، كتاب المونس ، كتاب الحلی والحلل . كتاب من انشد شرعاً و اجيب بكلام . كتاب مرتبة هرمز بن كسری نوشیروان ، كتاب خبر الملك العانی^۴ في تدبیر المملکة و (في) السياسة ، كتاب الملك المصلح والوزیر المعین ، كتاب الملك البابلی و الملك المصرى الباغبين والملك الحليم الرومى^۵ ، كتاب العلة والعامل^۶ ، كتاب المزاج والمعاتبات ، كتاب المعتذرين . كتاب مفاخرة الورد والنرجس ، كتاب الحجاب ، كتاب مقاتل الفرسان ، كتاب مقاتل الشعراء ، كتاب الخيل . بزرگ است^۷ . كتاب الطرد ، كتاب سرقات النحوين من ابي تمام ، كتاب جمهرة (نسب) بنی هاشم . كتاب رسالته الى ابراهيم بن المدبر^۸ كتاب رسالته في النهي عن الشهوات . كتاب رسالته الى علي بن يحيى ، كتاب الجامع في الشعراء و اخبارهم . كتاب فضل العرب على العجم . كتاب لسان العيون ، كتاب اخبار المتنظرفات^۹ . و گویند فرزند او ابوالحسین این دو کتاب را تألیف کرده است .

كتابهای او در منتخبات اشعار شاعران

اختیار شعر بکر بن النطاح . اختیار شعر دعبدل بن علی . اختیار شعر مسلم . اختیار

- ۱- ف (الكھوب) جب (الكھول) و کامل بکسانی گویند که میان سی و پنجاه سال باشد
- ۲- ف (باسمہ) .
- ۳- ف (حبقته) .
- ۴- ف (خبر الملك العالی) .
- ۵- ف (الحكيم الرومى) .
- ۶- جب (والقليل) .
- ۷- ف (الکبیر) جب (کبیر) .
- ۸- ف (الولید) .
- ۹- ف (المتنظرفات) .

شعر العقابی . اختیار شعر ابی منصور النمری . اختیار شعر ابی العتاییة . کتاب اخبار^۱ بشار والاختیار من شعره . کتاب اخبار^۲ مروان والاختیار من شعره و اخبار آل مروان . کتاب اخبار ابن میاده . کتاب اخبار ابن هرمه و مختار شعره . کتاب اخبار ابن الدعینه . کتاب اختیار شعر عبدالله بن قیس الرقیات .

فرزند او عبیدالله

بن احمد بن ابو طاهر ، مکنی با بوالحسین ، رویه پدر را در تألیف و تصنیف داشت . وروایتش از روایات او کمتر است . و احمد حاذقش و ماهرتر از پدرش بود . و بر کتاب بغداد تألیف پدرش ، این کتابها را افزود ، چون پدرش آنرا تا آخر دوران مهتمدی نوشت بود . و ابوالحسین ، اخبار معتمد ، اخبار معتقد ، اخبار مکتفی ، و اخبار مقتدر را - که ناتمام مانده - بر آن افزود . و این کتابها را نیز داشت : کتاب السکباج و فضائلها . کتاب المتطرفات والمتطرفین^۳ .

خاندان ابو نجم

نام ابو نجم هلال ، از مردم انبار^۴ و کاتب بود . فرزندش صالح بن ابو نجم از مردم بغداد ، و خود ابو نجم برده بنی سلیم بود . احمد بن ابو نجم از شاعران و کتبیه اش ابو دمیک^۵ است . گویند ، این گفته خود :

كَانَهُ فِي الْفَلَكِ الدُّوَارِ صَوْتُ الْمَوْذَنِ^۶

را که برای ابو شیعی خواند ، ابو شیعی گفت : خدا شما گروه بنی سلیم را از میان بردارد خنساء میگوید :

كَانَهُ عِلْمٌ فِي رَأْسِ نَارٍ^۷

و توهمند این را میگوئی . پسر برادرشان احمد بن منجم کاتب ، از متسلان ، و متکلمان و شاعران بود ، و این کتابها از اوست : کتاب التوحید و اقاویل الفلاسفة (فی ذلك) . کتاب

۱- ف (اختیار) . ۲- ف (اختیار) .

۳- ف (المتطرفات و المتطرفین) . ۴- رجوع شود بصفحة ۸ همین کتاب .

۵- ف (ابوالرمیل) . ۶- در این فلک گردان چون بازگش اذان باشد .

ف (صوت المردن) . ۷- چون در فرشی است برس شعله آتش دارد .

النواحی فی اخبار الارض . و گویند این کتاب از تأییفات ابو اسحاق ابراهیم بن ابو عون است .

ابو اسحاق بن ابو عون

ابو اسحاق ابراهیم بن ابو عون احمد بن منجم ، از اصحاب ابو جعفر محمد بن علی شلمغانی معروف باین ابو عزاقر ، و مورد اعتماد او بود ، چون نسبت باو غلوی داشت ، و او را خدای خود میدانست . تعالی الله عن ذلك . هنگامیکه ابن ابو عزاقر را دستگیر کردند ، او نیز دستگیر ، و پس از چندی گردنش را زدند ، زیرا از وی خواستند که با ابو عزاقر ناسزا گوید ، و خیو بر او اندازد ، وی از ترس و شقاوتی که داشت امتناع کرده و بذرزه افتاد . ابو اسحاق ، ادیب و مؤلف و ناقص العقل بود ، و ما خبر او را در ضمن خبر عزاقری ذکر خواهیم کرد . و این کتابها از اوست : کتاب النواحی فی اخبار البلدان . کتاب الجوابات المسکته . کتاب التشیبهات . کتاب بیت مال السرور . کتاب الدواین . کتاب الرسائل .

اخبار ابن ازهرا

ابو بکر محمد بن احمد بن هزید نحوی اخباری بوسنجی ، نژادش از بوسنج^۱ و هنگامیکه وفات یافت بسیار سالخورده بود . بخط عبدالله بن علی بن محمد بن داود بن جراح ، معروف باین عمرم ، خواندم که در سال سیصد و سیزده از ابن ازهرا پسر میدند چند سال داری ، گفت هشتاد سال^۲ و سه ماه از عمرم سپری شده . و بعد از آن هم مدتی در حیات بود . این کتابها از اوست : کتاب الهرج والمرج فی اخبار المستعين والمعتن . کتاب اخبار العقلاء - المجانین . کتاب اخبار قدماء البلقاء .

ابو ایوب مدینی

نامش سلیمان بن ایوب بن محمد ، از مردم مدینه ، از ادبیان ظریف ، و عارف بمنا و آواز ، و آواز خوانان بود ، و در این زمینه کتابهای تألیف کرد ، که از آن جمله است : کتاب اخبار عزة المیلاد . کتاب ابن مسجع . کتاب قیان الحجاز . کتاب قیان مکه . کتاب الانفاق^۳ . کتاب طبقات المغنین . کتاب النغم والایقاع . کتاب المنادمین . کتاب اخبار ظرفاء المدینة . کتاب ابن ابی عتیق . کتاب اخبار ابن عایشه . کتاب اخبار حنین الحیری^۴ . کتاب ابن سریح .

۱- بوسنج از دهات تردد است (معجم البلدان) .

۲- ف (سی سال) .

۳- ف (الانفاق) .

کتاب الفریض .

تغلبی

نامش محمدبن حارث ، و در دستگاه فتح بن خاقان بود . این کتابها از اوست :
کتاب اخلاق الملوك (برای فتح بن خاقان تألیف کرد) . کتاب رسائله . کتاب الروضه .

ابن حرون

نامش محمدبن احمدبن حسن^۱ بن اصبع بن حرون ، تألیفات و تصنیفاتش خوب و ادب
نیکوئی داشته ، و از مترجم بغداد ، و دو دمان نویسنده گان بود . این کتابها از اوست :
کتاب المطابق والمجانس . کتاب الحقائق - بزرگ است . کتاب الشعر والشعراء . کتاب
الاداب . کتاب الرياض . کتاب الکتاب . کتاب المحاسن . کتاب مجالسة الرؤساء .

ابن خرذاذبه^۲

(باید بر ابن عماره مقدم آورده شود)

ابوالقاسم عبیدالله بن احمد بن خرذاذبه ، و خرذاذبه گیری بود که بر دست بر مکیان
اسلام آورده و اداره نامه رسانی و خبر در نواحی جبل^۳ با او بود . وندیم معتمد و ویژه او
گردید ، این کتابها از اوست : کتاب المسالک والممالک . کتاب الطبیع . کتاب ادب السماع .
کتاب جمهرة انساب الفرس والنواقل . کتاب المهو والملاهي . کتاب الشراب . کتاب الانواع .
کتاب الندماء والجلساء .

ابن عمار^۴ ثقفى

ابوالعباس احمد بن عبیدالله بن محمد بن عمار^۵ ثقفى کاتب ، وکالت کارهای قاسم بن
عبیدالله ، و فرزندانش با او بوده ، و با ابو عبد الله محمد بن (داود بن) جراح مصاحب داشته ،
و از وی روایت میکرد . مجالس و اخباری دارد . و در سال سیصد و نوزده وفات یافته . و
این کتابها از اوست . کتاب المبیضة فی اخبار آل ایطاب . کتاب الانواع . کتاب مثالب ای نواس^۶ .

۱- ف (الحسين) . ۲- بدستور مؤلف ما او را پیش از ابن عماره آوردیم .

۳- رجوع شود بصفحه ۷ همین کتاب . ۴- ف (عماد) .

۵- ف (ابی خرائش) .

كتاب اخبار سليمان بن ابي شيخ . كتاب الزیادات فی اخبار الوزراء . كتاب حجر بن عدى .
كتاب رسالته فی بنی امية . كتاب اخبار ابی تواس . كتاب اخبار ابن الرومی والاختیار^۱
من شعره . كتاب رسالته فی تفضیل بنی هاشم و اولیائهم و ذم بنی امية و اتباعهم . كتاب المناقضات .
كتاب رسالته فی امر ابن المحرر المحدث . كتاب اخبار ابی العناہیه . كتاب اخبار عبدالله بن
معاویه بن جعفر . (كتاب رسالته فی مثالب معاویه) .

سرخسی

ابوالفرج احمد بن طبیب سرخسی^۲ ، ادبی بلمیغ ، و روایت بسیاری دارد . و این
کتابها از اوست : كتاب السیاست . كتاب المسالک و الممالک . كتاب ادب الملوك . كتاب الدلالة
علی اسرار الغناء .

جعفر بن حمدان موصی

ابوالقاسم جعفر بن حمدان موصی ، فقیه و صاحب تألیفات و تصنیفات خوبی است
فقاہتش بر مذهب شافعی و از شاعران و ادبیانی بود که در نقد شعر تووانایی داشت و روایات
بسیاری دارد . درقه نیز کتابهایی دارد که ضمن شرح حال فقهاء بآن اشاره خواهیم کرد .
و کتابهای ادبی او بدینقرار است : كتاب الباهر فی الاختیار من اشعار المحدثین (و بعض -
القدماء والسرقات) . كتاب الشعرا والشعراء الكبير - ناتمام . كتاب السرفات - ناتمام ، واگر
آن را بپایان میرسانید مردم را بی نیاز از کتابهایی دراین معنا میداشت . كتاب محاسن اشعار
المحدثین - ناز کست .

ابوضیاء نصیبی

ابوضیاء بشر بن یحیی بن قتبی^۳ نصیبی از مردم نصیبین^۴ و از شاعرانی است که شعرش
کم ، و ادبش فراوان بود . این کتابها از اوست : كتاب سرفات البحتری من ابی تمام .
كتاب الجوادر . كتاب الاداب . كتاب السرفات الكبير - ناتمام .

۱- ف (والاختیارات) .

۲- سرخس بفتح اول و سکون دوم از شهرهای قدیم خراسان است و در میان نیشا بور و
مر و قراردادارد (معجم البلدان) .

۳- ف (القینی) .
۴- نصیبین از شهرهای آباد و در راه فاقله میان موصل
و شام قراردادارد (معجم البلدان) .

ابن ابی منصور موصی

یحییٰ بن ابی منصور، خانواده‌اش در موصل زیاد هستند، و کتاب‌ها یش در دسترس همه بوده، و ادب پسیار خوبی داشت. و این کتاب‌ها از اوست: *کتاب الاغایی* - که بر تیپ حروف، آنرا تألیف کرد. *کتاب المغاریع*. *کتاب العود والملاهی*. *کتاب الطبیخ* - نازک است.

ابن مرزبان

ابو عبدالله محمد بن خلف بن مرزبان، طریقه^۱ احمد بن طاهر را پیروی می‌کرد. و اخبار و اشعار. و چیزهای نمکینی در حفظ داشت. این کتاب‌ها از اوست: *کتاب الحاوی فی علوم القرآن* - کتاب بزرگیست در هفده جزء. *کتاب اخبار ابی قیس الرقیقات و مختار شعره*. *کتاب المتمیمین*. (*کتاب*) *المعصومین*. *کتاب الشراب* - مشتمل بر چندین کتاب. *کتاب* - *المتباعدین*^۲. *کتاب الروم* (والزهر). *کتاب الجلاء والنداء*. *کتاب السودان* و فضلهم علی البیضاں. *کتاب القاب الشعرا*. *کتاب الشعر و الشعرا*. *کتاب الهدایا*. *کتاب الشتاء و الصیف*. *کتاب النساء والفنون*. *کتاب اخبار عبدالله بن جعفر بن ابی طالب*، رضی الله عنهم. *کتاب ذم الحجاب والعتب علی المحتجب*. *کتاب ذم الثقلاء*. *کتاب اخبار العرجی*.

کسری.

معروف بعلی بن مهدی، کنیه‌اش ابوالحسین، آموزکاری ادیب، با محفوظات و معرفت، بویژه بکتاب العین بود، در ابتدا ادب آموز فرزندان هارون بن علی (بن یحییٰ) ندیم گردید و سپس با بو نجم بدر معتقدی پیوست. واز کتاب‌های اوست: *کتاب الخصال*. *کتاب مناقضات من زعم انه لا ينبغي ان يقتدى القضاة في مطاعهم بالآئمة والخلفاء*. و این کتاب بکسری کاتب، نسبت داده شده است. *کتاب الاعیاد والنواریز*. *کتاب مراسلات الاخوان ومحابات الخلان*.

ابن بسام شاعر

علی بن محمد بن نصر بن منصور بن بسام، و مادرش امامه دختر حمدون ندیم. از بیک پدر و مادر است و از شاعران و ادبیان و نویسندهای خوبی بوده، و از زبانش کسی بسلامت در نمیرفت، وفاتش در ... و این کتاب‌ها از اوست: *کتاب اخبار عمر بن ابی ریبعه* - که بلیغ‌تر

۱ - ف (طریقه) جب (طریقه). ۲ - (المبعدین).

از آن کتابی در این معنا ندیده‌ام . کتاب الزنجیین و هم‌المعاقرون . کتاب دیوان رسائله .
کتاب مناقضات الشعرا . کتاب اخبار الاحوص .

مروزی

نامش جعفر بن احمد مروزی ، کنیه‌اش ابوالعباس ، یکی از مؤلفان کتاب ، درسایر علوم بود ، و کتاب‌هاش خواهان بسیاری داشت . و اول کسی است که در ممالک وممالک کتابی تألیف کرد ، ولی با تمام نرسانده و در اهواز وفات یافته ، و جنازه او را ببغداد آوردند ، و کتاب‌هاش در سال دویست و هفتاد و چهار در طاق‌الحرانی^۱ بفروش رفت . و این کتاب‌ها از اوست : کتاب المسالک و الممالک . کتاب الاداب الكبير . کتاب الاداب الصغير . کتاب تاریخ (آی) القرآن لتأیید کتب‌السلطان . کتاب البلاغة والخطابة . کتاب الناجم .

صولی

ابوبکر محمد بن یحیی‌بن عباس صولی . از ادبیان طریف و علاقمند بجمع آوری کتاب بود . در ابتدا آموزکار ، راضی و سپس ندیم او گردید ، و پس ازان ، ندیمی مکتفی و مقتدر را نیز دریک وقت و زمان داشته و کارهایش روشنق و مشهورتر ، و زماش نزدیکتر از آن است که هادر باره او تحقیقاتی نمائیم . در بازی شطرنج در زمان خود ماهرتر از هر کسی بوده و جوانمردی داشت . و تا سال سیصد و سی در قید حیات بود ، و در بصره در پنهانی وفات یافت ، زیرا درباره علی‌علیه‌السلام خبری روایت کرد که سنی و شیعه در جستجوی او برای کشتنش درآمدند . این کتاب‌ها از اوست : کتاب الاوراق فی اخبار الخلفاء و الشعرا . ناتمام است ، و آنچه از آن بدست آمده ، اخبار تمام خلفاء ، و اشعار فرزندان خلفاء و پدرانشان^۲ از سفاح تا دوران ابن معتمر . اشعار بازمائد گان‌بنی عباس که نه خلیفه و نه از تبار خلیفه بودند و اول آن : شعر عبدالله بن علی ، و آخرش شعر ابو احمد محمد بن احمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن عیسی بن منصور است ، پس از آن : اشعار طالبیان فرزندان حسن و حسین ، و فرزندان عباس بن علی ، و فرزندان عمر بن علی ، و فرزندان جعفر بن ابوطالب ، و اشعار فرزندان حارث بن عبداللطیب است . و بدبابل ایمه‌ها اخبار ابن هرمه و منتخبات شعر او ، اخبار سید حمیری و منتخبات شعر او ، و اخبار احمد بن یوسف و منتخبات شعر او ، (و اخبار اسحاق بن ابراهیم و منتخبات شعر او) ، و اخبار سدیف و منتخبات شعر او را آورده .

۱- طاق‌الحرانی - از محلات بغداد است (ر.ک. دلیل خارطه بغداد ص ۸۸).

۲- ف (واباهم) جب (واباهم).